

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LV

5

KVĚTEN 2026

Do srdce arabského světa

Velikonoční příběh

Velikonoční pečení

Expediční kamera

Velikonoční vigílie

Velikonoční malování

100 KČT Volary

Sherlock Holmes – Skandál v Čechách

Foto.jp

Tradiční pochod Military Death March, který měl jedno ze stanovišť ve Volarech, se letos konal po třinácté a přilákal přes 1400 účastníků. Účastníci si mohli vybrat ze tří základních tras, přičemž nejdelší měřila 120 kilometrů. Akce se koná na paměť volarského pochodu smrti na sklonku druhé světové války.

Foto Martin Rakouš

Květen

Květen ve mně každý rok vyvolává zvláštní, trochu rozporuplnou směs pocitů. Na jedné straně je to měsíc, který přichází s lehkostí – se sluncem, které už hřeje jinak než v březnu, s rozkvetlými stromy, s trávou, která má najednou sytější barvu. Město ožívá, lidé zpomalují krok, víc se setkávají venku, jako by nás samotná příroda zvala k tomu být spolu a vnímat obyčejnou radost z přítomnosti.

A přece se do toho všeho neodbytně vrací i jiná, mnohem těžší vrstva května. Připomínka událostí, které se odehrály na samém konci války. Pochod smrti, který se dotkl i našeho kraje, není jen historickým údajem v kronice. Je to příběh konkrétních lidí, často velmi mladých dívek, jejichž cesta skončila jen několik dnů, někdy dokonce hodin před tím, než přišla svoboda. Stačilo tak málo – a mohly se radovat ze stejného jara, ze stejného slunce, z téže naděje, kterou dnes považujeme za samozřejmost. Možná by ji po tom všem, čím prošly, vnímaly ještě silněji než my.

Právě tahle vnitřní rozpolcenost května mi rok co rok připomíná, že radost není samozřejmý stav, který k nám přichází s hezkým počasím. Je to něco, co máme možnost – a možná i povinnost – chránit. Opečovávat ji v každodenních drobnostech, nenechat ji přehlušit lhostejností nebo spěchem. A také ji vědomě spoluvytvářet.

Radost totiž není jen individuální pocit. Vyrůstá ze vztahů, ze sousedství, z ochoty být k sobě vnímaví. Z drobných gest, která dělají z místa, kde žijeme, skutečný domov. Možná právě v květnu si to uvědomuji nejvíc – že společenství není jen součet jednotlivců, ale prostor, ve kterém se radost může šířit, pokud o ni společně pečujeme. I jeden jediný květnový mrazík může zničit květ.

A tak nám přeji, aby letošní květen přinesl nejen slunce a rozkvetlé dny, ale i vědomí, že to, co prožíváme jako radost, má svou hodnotu právě proto, že nebyla a není samozřejmá. A že ji máme ve svých rukou.

Martina Pospíšilová,
starostka

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM bere na vědomí podané informace o zbytném movitém majetku města z Městského hotelu Bobík i to, že část movitého majetku města z Městského hotelu Bobík bude přemístěna a využívána pro potřeby městského úřadu.

Rozhodla prodat zbytný movitý majetek města z Městského hotelu Bobík za cenu odpovídající stáří a opotřebení, a to ve výši 10 % z pořizovací ceny, zaokrouhlené na celé padesátikoruny nahoru.

RM bere na vědomí žádost EKOCENTRA U nás z.s., se sídlem Brixovy Dvory 194, Volary, zastoupený Ing. Martinem Jandou, a rozhodla poskytnout EKOCENTRU U nás z.s. finanční dotaci ve výši 20 000 Kč z rozpočtu města na činnost spolku. Schvaluje návrh veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace ve znění předloženého návrhu a pověřuje starostku města jejím podpisem.

RM rozhodla poskytnout Oblastnímu spolku ČČK Prachatice finanční dar ve výši 6 000 Kč z rozpočtu města na podporu aktivit v sociální a humanitní oblasti, schvaluje návrh darovací smlouvy ve znění předloženého návrhu a pověřuje starostku města jejím podpisem.

Více informací naleznete na
www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. KVĚTNA 2026

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Místní poplatek z pobytu

Již jsme vám představili poplatek za obecní systém odpadového hospodářství a poplatek ze psů. Dnes se zaměříme na poplatek, který se týká všech, kteří poskytují úplatné ubytování ve městě Volary a přilehlých spádových osadách, a je to místní poplatek z pobytu.

Každá fyzická osoba (poplatník), která není ve městě přihlášená a je zde dočasně ubytována za úplatu v zařízení určeném k přechodnému ubytování (např. penziony, ubytovny, soukromé apartmány, hotely, stany, ...), platí ubytovateli (plátcí) tento poplatek.

Poplatek platí

Ubytovatel – plátec, který poskytuje úplatné dočasné ubytování.

Ubytovatel je povinen:

- přihlásit se k poplatkové povinnosti u městského úřadu,
- vést evidenci ubytovaných osob v evidenční knize,
- vybírat poplatek od ubytované osoby (poplatníka) a odvádět ho městskému úřadu,
- podávat pravidelná čtvrtletní hlášení o výši vybraného poplatku dle vyhlášky města,

- v případě ukončení ubytovací činnosti, oznámit toto městskému úřadu.

Výše poplatku, jeho splatnost a způsob úhrady

Výše poplatku je 30 Kč na osobu a každý započatý den pobytu, s výjimkou dne příjezdu. Poplatek se odvádí ve čtvrtletním intervalu. Způsob úhrady je buď bezhotovostně na účet č. 293 848 151/0300 pod variabilním symbolem poplatníka – IČO, nebo v hotovosti na pokladně úřadu. Nedodržování těchto povinností může být řešeno sankcemi dle platné legislativy.

Osvobozeným od poplatku je mimo jiné osoba

- 1/ nevidomá, osoba, která je považována za závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle zákona upravujícího sociální služby, osoba, která je držitelem průkazu ZTP/P, a její průvodce,
- 2/ mladší 18 let,
- 3/ hospitalizovaná v nemocnici,
- 4/ pečující o děti na zotavovací akci nebo jiné podobné akci pro děti na území obce,
- 5/ vykonávající na území obce sezónní práci,
- 6/ pobývajících v zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, v domovech

seniorů a jím podobných zařízení, dle zákona o sociálních službách.

Kde hledat informace k poplatku

Aktuální informace k poplatku zveřejňuje obec na svých webových stránkách, ve Volarském zpravodaji nebo osobně u pracovnice úřadu – Bc. Štěpánka Válková, tel. 388 302 204, valkova@mestovolary.cz.

Formuláře Ohlášení k místnímu poplatku z pobytu, Ohlašovací povinnost ukončení ubytovací činnosti a Hlášení k místnímu poplatku z pobytu za období, naleznete na www.mestovolary.cz v sekci Úřad / formu-láře (viz QR kód formuláře).

Kompletní znění obecně závazné vyhlášky je dostupné na www.mestovolary.cz v sekci Úřad / Právní předpisy města (viz QR kód právní předpisy).

Formuláře

Právní předpisy

Bc. Štěpánka Válková

Volary aktivně plánují budoucnost sociálních služeb, cílem je jejich dostupnost i v dalších letech

Město Volary se v těchto měsících intenzivně zapojuje do příprav nového střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb pro území ORP Prachatice na období let 2027 až 2031. Aktivní účast zástupců města v pracovních skupinách potvrzuje jasný zájem vedení města na tom, aby sociální služby zůstaly dostupné a kvalitní i do budoucna.

Jednání pracovních skupin, která proběhla na konci března a začátku dubna letošního roku, byla zaměřena především na zmapování aktuální situace různých cílových skupin napříč celým prachatickým okresem. Volary se konkrétně zapojily do zpracování analýz zaměřených na seniory a rodiny s dětmi. Právě tyto skupiny patří mezi klíčové oblasti, kde je potřeba dlouhodobě sledovat dostupnost služeb a reagovat na měnící se potřeby obyvatel.

Součástí příprav je i tzv. SWOT analýza, která pomáhá identifikovat silné i slabé stránky systému sociálních služeb. Díky tomu lze lépe odhalit případná nedostatečná pokrytí a zaměřit se na jejich zlepšení. Komunitní plánování, na kterém se celý proces zakládá, stojí na úzké spolupráci obcí, poskytovatelů služeb, jejich uživatelů i široké veřejnosti.

Právě zapojení veřejnosti hraje v celém procesu důležitou roli. Město proto děkuje všem spoluobčanům, kteří se do příprav zapojili prostřednictvím dotazníků, ať už v online podobě, nebo v tištěné formě. Jejich názory a zkušenosti jsou cenným podkladem pro nastavení služeb tak, aby co nejlépe odpovídaly reálným potřebám lidí.

Volary zároveň dlouhodobě podporují sociální oblast i finančně. Město se podílí na fungování řady organizací, jako jsou Charita, VittaCare, Linka bezpečí, Český červený kříž, Jihočeské centrum pro zdravotně postižené a seniory, Portus, hospicové služby, Prevent 99, Fokus Písek a další.

„Naším cílem je nejen zachovat stávající úroveň sociálních služeb, ale pokud možno ji dále zlepšovat,“ zaznívá z vedení města. I proto se Volary aktivně zapojují do plánování na úrovni celého regionu.

Díky této systematické spolupráci vzniká plán, který má ambici zajistit, aby sociální služby v regionu zůstaly dostupné, kvalitní, a především odpovídaly skutečným potřebám obyvatel. Pro město Volary je tato oblast jednou z priorit – a jasným závazkem i do dalších let.

Martina Pospíšilová

První jarní školkové dny

V mateřských školách je stále živo a veselo. Jaro jsme společně s rodiči přivítali na jarním a zároveň velikonočním tvoření. Paní učitelky si připravily odpoledne pro rodiče a děti v jídelnách, kde si společně vyrobili velikonoční dekorace. Tyto akce máme velmi rádi, protože nám umožňují neformálně se s rodiči setkat a zároveň potvrzují, že rodiče oceňují společné chvíle stejně tak, jako nově zavedené pravidelné třídní schůzky.

V lesní mateřské škole měly paní učitelky připravený Den naruby, který si děti náramně užily. Všechno bylo opravdu jinak a s velkou zábavou děti prožily první aprílový den.

Bohatý program pokračoval ve spolupráci s DDM – zdobení Vajíčkovníku na náměstí, návštěvami dětí v městské knihovně a divadelním představením ve spolupráci s KIC Volary. Nezapomínáme ani na naši planetu Zemi. S dětmi se věnujeme ekologii po celý rok, je přirozenou součástí našeho školkového života, Den Země připadá na 22. dubna a v tento čas jí věnujeme zvláštní pozornost. Poslední dubnový den patří čarodějnickému sletu, kdy se z mateřských škol stávají kouzelné prostory plné pokusů, magie a soutěží – od lovení pavouků, chytání žab až po běhání s netopýry.

Samozřejmě nepolevíme ani další dny, pro děti máme připraveno ještě hodně akcí, divadel a také zajímavý výukový program se studenty VŠTE a jejich programovatelnými roboty. Čeká nás i stoleté výročí budovy v Revoluční ulici, jejíž základní kámen byl položen v roce 1926 a při této příležitosti budeme pořádat den otevřených dveří. Budete mít možnost projít si třídy, školní zahradu a další prostory naší školky.

Máme za sebou také zápis na nový školní rok. Všechny děti splnily podmínky přijetí a zapsáno bylo 26 dětí, které srdečně přivítáme v září.

Za kolektiv MŠ Michaela Dědičová, ředitelka školy

Volarští hasiči

**24. 3. 2026, 15:53 – Dopravní nehoda
– Komunikace č. 141
Libínské Sedlo-Prachatice**

Čelní sřet dvou osobních aut. Po našem příjezdu na místo události zde již zasahovala jednotka HZS Prachatice. Po zajištění místa nehody se družstvo SDH Volary vrátilo na základnu. Zasahující technika SDH Volary – RZA L1R 1+3.

5. 4. 2026, 12:40 – Požár – Houžná

Požár pole, louky a přilehlého lesa. Spolupráce s jednotkami SDH Lenora, Stožec, Horní Vltavice, Borová Lada, HZS Prachatice, Vimperk. Zasahující technika SDH Volary – CAS20-1 1+5, CAS20-2 1+5, DA L1T 1+0.

11. 4. 2026, 9:22

– Únik nebezpečných látek – Volary

Zajištění uniklé nebezpečné látky do Volarského potoka. Zásah stále v šetření. Zasahující technika SDH Volary – DA L1T 1+3, RZA L1R 1+3, VEA 1+1.

**13. 4. 2026, 15:37 – Dopravní nehoda
– Komunikace č. 4, Strážný**

Zajištění dopravní nehody dodávkového automobilu, který zůstal ve vodním toku po karambolu. Na místě spolupráce s HZS ČK s AV14. Zasahující technika SDH Volary – RZA L1R 1+3, CAS20-1 1+2.

DDM, MŠ a ZŠ Volary společně oživily centrum města velikonoční výzdobou

Ve středu 1. dubna se náměstí ve Volarech rozzářilo pestřými barvami díky společné akci Domu dětí a mládeže, mateřské a základní školy. Děti se v dopoledních hodinách pustily do zdobení stromů vlastnoručně malovanými vajíčky a vytvořily tak

tradiční „vajíčkovníky“, které připomněly blížící se svátky jara.

Do tvoření se zapojily děti napříč věkovými kategoriemi a každý malý umělec přispěl svým originálním dílem. Výsledkem je veselá výzdoba, která láká pozornost

kolemdoucích a zpřijemňuje atmosféru v centru města.

Poděkování patří všem pedagogům z MŠ i ZŠ za skvělou spolupráci.

S díky

DDM Volary

Děti oslavily Hurvínkovy 100. narozeniny

Velikonoční prázdniny prožily děti na strakonickém hradě ve společnosti jedné z neznámějších českých loutek – Hurvínka. Výlet nabídl nejen pohled do historie této ikonické postavičky, ale také pestřý program plný her, tvoření a objevování.

Děti se ráno vydaly vlakem do muzea, kde na ně čekala interaktivní výstava. Nejprve se v Černé kuchyni seznámily s různými druhy loutek – marionetami, maňásky, javajkami či stínovými loutkami – a mohly si vyzkoušet, jak se vodí. Dozvěděly se také zajímavosti o Josefu Skupovi, který nejprve

vytvořil Spejbla a o několik let později i Hurvínka, jehož 100. narozeniny si zde společně připomněly.

V rámci výstavy si děti prohlédly expozici, zapůjčily si kostýmy a proměnily se v loutkové postavičky, zhlédly veselý příběh, zapojily se do kvízů a samy si zahrály malé divadelní představení. Nechybělo ani tvoření – vyrobily si vlastní loutku a symbolicky složily Hurvínkovi narozeninový dort.

Po obědě děti navštívily jarní výstavu v prostorách hradu, na jejíž tvorbě se podílely děti z mateřských a základních škol.

V kreativní dílničce si vyrobily voňavý dárek a tradiční vlaštovku jako symbol jara, kterou zavěsily k ostatním na společnou stěnu.

Na závěr zbyl čas i na malé nákupy suvenýrů, návštěvu hřiště a pozorování kachen v řece Volyňce. Cestu zpět si děti zpřijemnilly vybarvováním omalováněk, které dostaly na výstavě, plněním pracovních listů a čtením příběhů z knihy Hurvínkovy narozeniny. Výlet se velmi vydařil a všichni si ho užili. Už teď se těšíme na další společná dobrodružství a objevování nových zajímavých míst.

DDM Volary

Tradiční velikonoční turnaj tentokrát O zlaté vejce ve stolním tenisu

Na Bílou sobotu 4. dubna uspořádal Dům dětí a mládeže ve spolupráci s SK Arbore tradiční velikonoční turnaj ve stolním tenisu, tentokrát s názvem O zlaté vejce. Akce byla určena dětem, které navštěvují kroužky stolního tenisu v DDM v Jihočeském kraji, i pro zájemce ze sportovních klubů. Kromě domácích hráčů z Volary dorazili mladí sportovci z blízkého okolí Prachatic a Vimperka, ale také ze sportovních klubů z různých koutů kraje – Kovářova a Strakonice.

Turnaje se zúčastnilo celkem 24 hráček a hráčů, kteří byli podle výkonnosti rozděleni do tří kategorií, ve kterých společně soutěžili děvčata a chlapci. I když se v průběhu turnaje objevilo několik slziček z nepovedených zápasů, nakonec odcházely všechny děti s úsměvem na tváři.

Závěr programu patřil slavnostnímu vyhlášení výsledků, kdy byli ve všech kategoriích zvláště vyhlášeni chlapci i dívky. Každý účastník si odnesl diplom, drobnou

cenu a také originální velikonoční vejce s překvapením.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a hladkém průběhu akce, zejména Petru Kuncovi, Jiřímu Svintekovi, Janu Štolkovi a firmě STAVKO.

Velké poděkování patří také všem trenérům za jejich celoroční práci a všem účastníkům za skvělou sportovní atmosféru.

DDM Volary

Vážení rodiče,

na základě rozhodnutí ministra školství bude letos výuka na základních školách, středních školách i konzervatořích ukončena již v pátek 26. června 2026.

V reakci na tuto změnu jsme se rozhodli prodloužit příměstský tábor Na kole i pěšky na celý týden, nově tedy v termínu 29. 6. až 3. 7. 2026.

S úpravou délky tábora dochází i ke změně ceny, která se z původních 1 300 Kč navyšuje na 2 100 Kč.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na společné prázdninové zážitky!

DDM Volary

LETNÍ TÁBORY

S DOMEČKEM VOLARY

• Příměstské:

29.6.-3.7. 2026 NA KOLE I PO SVÝCH!

Baví tě pohyb, výzvy a objevování? Čekají nás dny plné výprav na kole i pěšky, týmových her, orientačních výzev a dobrodružství v přírodě.

7.-10.7. 2026 LETNÍ OLYMPIJSKÉ HRŮ

Staň se součástí vlastního olympijského týmu! Budeme soutěžit, fandit, posouvat své hranice, ale hlavně si užijeme léto plné pohybu v duchu fair play.

13.-17.7. 2026 KOUZLO KRABÍČEK

Každý den objevíme kouzlo čarovné krabíčky. Nech se překvapit!

3.-7.8. 2026 TAJEMSTVÍ STARÉHO KRONIKÁŘE

Dávno zapomenutý příběh. Přijď společně s námi vypátrat, jak to tenkrát bylo... Čeká tě napínavé detektivní dobrodružství!

24.-28.08. 2026 ZTRACENÍ V ČASE

Kolikrát bychom chtěli vrátit čas? A co když se najednou ocitnete v úplně jiném světě? Jaké nástrahy, ale i legrace se dá zažít při takovém cestování v čase?

• Pobytové:

19.-25.07. 2026 SPORTÁCI NA LIPNĚ

Rozhodně nemusíš být velkým sportovcem, aby ses mohl zúčastnit klání, které pro Tebe bude připraveno. Stačí, když jen trochu máš rád pohyb, hry a soutěže.

15.-22.8. 2026 DO HLUBIN LIPENSKÝCH HVOZDŮ

Přírodovědný zálesácký tábor, plný her, dobrodružství a poznávání.

Bližší informace na: www.ddmprachaticze.cz

Když se řekne voda

Otočíme kohoutkem a teče. To, že máme pitnou vodu v dostatečném množství a v podstatě kdykoli, ale zas tak samozřejmé není. Je za tím hodně práce, umu a nasazení. A za mnohé dodnes vděčíme našim předkům, kteří uměli s vodou promyšleně hospodařit. O tom, jaká je cesta vody od pramene do vašeho kohoutku, jsme si povídali s vedoucím provozu ČEVAK ve Volarech, Josefem Liškou.

Kolik pitné vody Volary spotřebují? Jak často to měříte?

Denně je to přibližně kolem 400 kubíků pitné vody, která je nějakým způsobem upravená. Je to pro nás v zásadě jeden z parametrů, který napoví, jestli někde na vodovodním řádu nemáme poruchu.

Jak se vyvíjela spotřeba pitné vody ve Volarech v průběhu let?

Dlouhodobě spotřeba výrazně klesla. Zatímco před třiceti lety dosahovala až kolem 800 m³ denně, dnes se pohybuje přibližně na poloviční hodnotě. Hlavním důvodem je omezení ztrát ve vodovodní síti a celkové zefektivnění jejího provozu, k čemuž přispěl i ekonomický tlak na úspory. Významnou roli sehrála také postupná údržba a zlepšování stavu vodovodu, jehož části pocházejí již z počátku 20. století.

Z kolika zdrojů jsou Volary zásobované pitnou vodou?

Zásadní jsou tři zdroje. Dva hlavní jsou gravitační – Sněžná hora a Kamenná hora. To znamená, že voda teče samospádem, bez potřeby čerpání. Jsou to v podstatě studánky, zářezy v terénu a soustavy studní, které tu vznikaly už na začátku 20. století,

zhruba v letech 1903, 1905 a 1910. Tyhle zdroje jsou zároveň nejvýhodnější z hlediska provozu a je vidět, že to tehdejší řešení bylo navrženo velmi rozumně.

Sněžná hora je nejrozsáhlejší zdroj – v současnosti se tam využívá asi sedm studní. Ty jsou propojené systémem sběrných studní a voda se postupně stéká do vodojemu Horní Sněžná, odkud se pak zásobují Volary. Kamenná hora funguje podobně, jen je o něco menší – je tam zhruba pět studní, které jsou opět svedené do vodojemu Kamenná hora.

Třetím, doplňkovým zdrojem jsou vrty. Těch je aktuálně pět a zapojují se podle potřeby, často v různých kombinacích. Využívají se hlavně ve chvíli, kdy je vody z prameništ méně, a pomáhají doplňovat zásobu v hlavním vodojemu.

Předpokládám, že dříve měli lidé ve Volarech vlastní studny?

Ano, běžné bylo, že měl skoro každý dům svou studnu nebo studánku. Úplně první veřejné zásobování pak vedlo ze Sněžné hory do kašny na náměstí. To potrubí mělo malou kapacitu – zhruba dimenzi 80. Jak ale postupně rostla spotřeba a kašna přestávala stačit, vybuďoval se další pří-

Josef Liška

vodní řad o větší dimenzi 125. Dodnes tak vedou ze Sněžné hory do Volar dvě potrubí.

Když se stavěl pivovar, podle kronik se vybíralo z několika pramenů. Vybíralo se hlavně podle kvality, aby byla voda na vaření piva co nejlepší. Tyhle pivovarské zdroje byly jiné než ty, o kterých jsme se bavili doteď. Nechci říct, že úplně zanikly, ale dneska se už nevyužívají. Pivovar měl svůj vlastní vodovod i vlastní prameny, které nebyly napojené na městský systém.

V současnosti už tenhle pivovarský vodovod v podstatě nefunguje, takže ty původní prameny se dnes nevyužívají.

Jak kvalitní je volarská voda?

Volarská voda je obecně poměrně hodně kvalitní, hlavně díky tomu, že pochází z gravitačních zdrojů. Je spíš měkká – není z hlubokých vrtů, ale z prameništ v krajině, takže se v ní netvoří tolik vodní kámen, což je výhoda třeba pro spotřebiče.

Z hlediska složení je také velmi dobrá. Není potřeba ji nějak složitě upravovat, v podstatě se jen hygienicky zabezpečuje chlorováním, aby se odstranily případné mikroorganismy. Jinak zůstává v přirozeném stavu, což je velká výhoda.

Je to dané i tím, že zdroje máme v lesích, které vodu přirozeně filtrují. Na druhou stranu to má i své limity – tyto zdroje jsou citlivější na počasí. Při vydatných deštích nebo naopak v období sucha se může kvalita krátkodobě změnit, třeba mírným zakalením. Proto je potřeba vodu pečlivě sledovat a v případě potřeby některé části systému dočasně odstavit.

Celkově se ale dá říct, že jde o kvalitní, přirozenou vodu vhodnou pro běžné použití.

Je jí dostatek?

Minulý rok byl takový lepší. Tři, čtyři roky zpátky bylo poměrně sucho, ale letos to vidím na veliké sucho. Takže sice se snížila spotřeba, ale je zásadní sucho. Máme duben a přirovnal bych to k běžnému stavu konce července – srpna. Sucho má vliv na vydatnost pramenů a paradoxně i na kvalitu. Jakmile to vyschne a pak přijde prudký déšť, tak vrstvy, které vodu filtrují, zafungují trochu jiným způsobem. Na to musíme dávat daleko větší pozor. Jsou tam vlastně nové vstupy, které se my postupně také učíme. Za těch větších such jsme s tím trochu bojovali. Pak se musí ve větší míře využívat vrty.

Může se stát, že by voda třeba došla?

Stát se může cokoliv. Ale děláme všechno pro to, aby se to nestalo. Nevybavuji si, že bychom v poslední době žádali o nějaké omezení, třeba zalévání zahrádek. Samozřejmě se to může stát z důvodu větší poruchy, i kdyby zdroje byly v pořádku. Ale zas jsou nějaké jiné možnosti, jak zajistit zásobování vodou. Ale doufám, že se tak nikdy nestane.

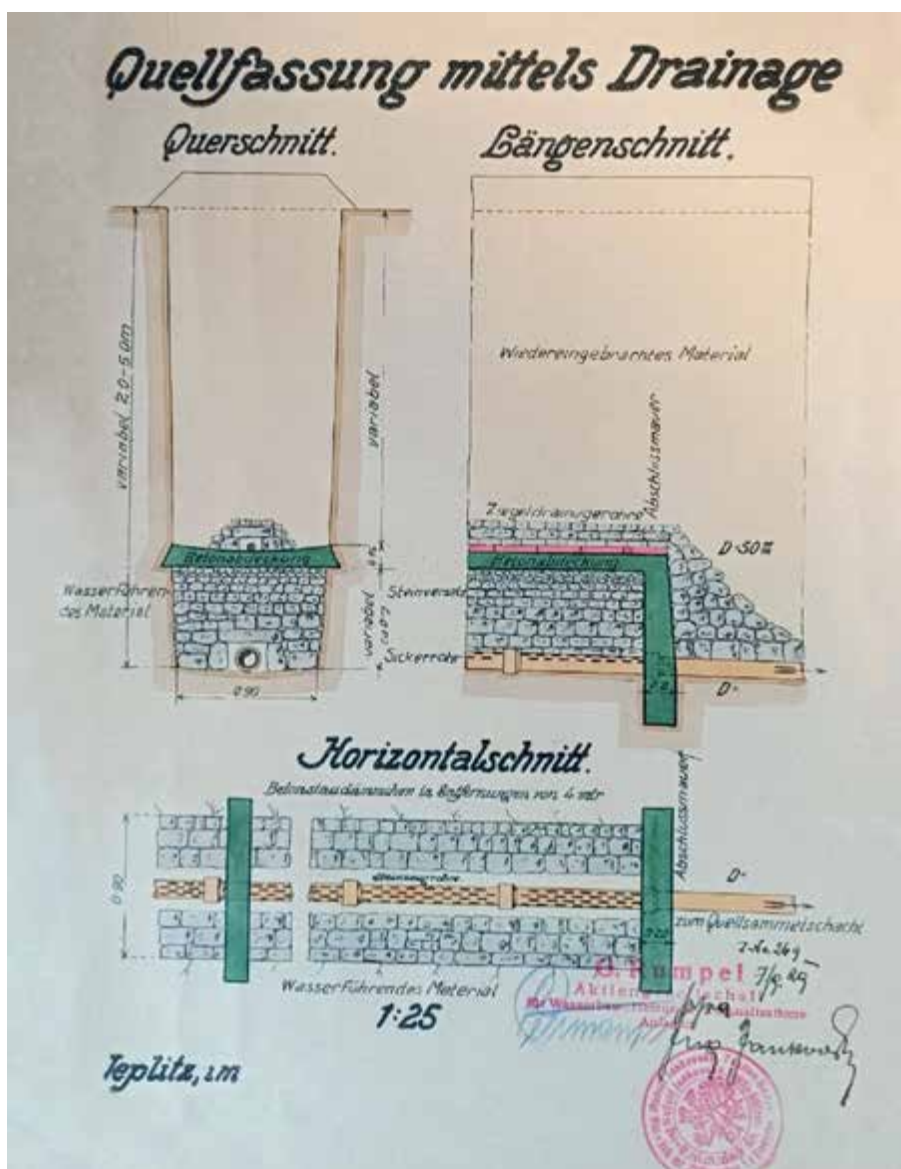
Jak často se měří kvalita vody?

Myslím, že čtyřikrát do roka. Je to na základě rozhodnutí vodohospodářského úřadu, který sleduje a povoluje, v jakém režimu se vodovod provozuje. Když něco nevyjde, dělají se opravné vzorky. Plus další naše vnitřní vzorky, když se nám něco nezdá, potažmo kluci přímo v terénu si změří množství chlornanu, jestli je ošetření proti bakteriím v pořádku.

(pokračování na další straně)

Úplně první veřejné zásobování vodou vedlo ze Sněžné hory do kašny na náměstí

Projekt zachycení vodního zdroje pomocí drenáže

Je možné zásobovat celé Volary z jednoho zdroje, nebo při poruše nelze části města propojit?

Ve Volarech je systém nastavený jako jedno tlakové pásmo a funguje v podstatě jako spojené nádoby. Jsou tu tři hlavní vodojemy – Sněžná hora, Kamenná hora a hlavní vodojem u hřbitova – rozmístěné kolem města. Voda z nich přitéká do Volar z různých směrů a podle aktuální spotřeby se přirozeně mění, odkud zrovna víc teče, jestli je den, nebo noc.

Výškově je nejvýš Sněžná hora, pak hlavní vodojem a nejniž Kamenná hora. Dá se to představit jako tři nádoby, ze kterých voda přitéká do jedné společné – do města. Když je vody víc, přepadává směrem ke Kamenné hoře.

V případě poruchy umíme část města dočasně zásobovat jen z jednoho nebo ze dvou zdrojů, takže určité možnosti přepojení tam jsou. Základní princip ale zůstává – systém je propojený a funguje jako celek. Uvažovalo se i o rozdělení na více tlakových pásem, tedy že by různé části města byly napojené na různé zdroje, ale nakonec se ukázalo, že současné řešení je pro místní podmínky nevhodnější.

Takže kdyby byl k dispozici jen jeden zdroj, dokázali byste z něj zásobovat celé Volary?

Teoreticky ano, prakticky je to složitější. Voda by se do města dostala, ale mělo by to vliv třeba na tlak a celkový komfort zásobování. Hodně záleží na tom, jak je možné síť ovládat a přepojovat.

V posledních letech se tohle výrazně zlepšilo – postupně se upravují klíčové uzly a armatury. Důležitým místem je například uzel u kostela, kde se podařilo během krátké doby vyměnit hlavní „hnízdlo šoupat“. Díky tomu je dnes možné lépe oddělovat jednotlivé větve a směry v síti.

V praxi to znamená, že při poruchách dokážeme síť rozdělit tak, aby bez vody zůstala jen co nejmenší část města a zbytek byl zásobený. Zásadní roli v tom hraje stav a funkčnost šoupat – tedy uzávěrů, které umožňují vodu přesměrovat tam, kde je potřeba.

Jak se projeví větší odběr vody – třeba napouštění bazénů nebo odběr pro hasiče?

U bazénů je potřeba to koordinovat a dopředu domluvit. Nejde jen o množství vody, ale i o to, kdy a odkud se bude odebírat. Ve Volarech sice nejsou bazény v takovém rozsahu, aby to systém zásadně přetížilo, ale i tak je nutné odběr nahlásit a domluvit se na podmínkách.

U hasičů je situace jiná – při zásahu samozřejmě vodu odebírají okamžitě, to je dané. Jinak ale funguje průběžná domluva a mají vytipovaná konkrétní místa, odkud vodu berou, aby se minimalizoval dopad na síť.

Takové odběry ovlivňují dvě hlavní věci. První je samotné množství vody – je potřeba zajistit, aby se stihlo doplňovat to, co se odebere. Druhá věc je zákal. Když se s vodou v potrubí výrazně „zahýbe“, může se změnit směr proudění a uvolnit usazeniny ze stěn potrubí. Za běžného provozu je voda čistá, ale při velkém odběru se může krátkodobě zakalit. Voda je stále hygienicky v pořádku, jen to není příjemné na pohled. Proto se síť pravidelně odkalovává a větší odběry se, pokud to jde, koordinují tak, aby se tyto výkyvy co nejvíc omezily.

V jakém stavu je vodovodní potrubí ve Volarech?

Řada rozvodů je starší, ale obecně platí, že potrubí odpovídá době, kdy vznikalo. Velká část je z litiny – odhadem klidně kolem 70 %. Pokud je dobře udělaná, vydrží opravdu dlouho. Problémem je hlavně po-

stupné zarůstání zevnitř, které snižuje průtočnost. U nás je to ale pomalejší, protože máme měkkou vodu.

Druhá věc je citlivost na změny počasí – při střídání mrazů a tání se hýbe podloží, potrubí je namáhané a může praskat. Pak řešíme poruchy a opravy.

Dalším materiálem je polyetylen, který se začal používat zhruba od 60. do 80. let při novější výstavbě. Ten se obecně považuje za velmi trvanlivý, ale i tady se objevují problémy – třeba prasklé sváry nebo poškození tam, kde nebyl dobře udělaný obsyp a potrubí tlačí kameny. Výhodou je, že se obvykle opravuje snáz než litina.

Méně často se tu objevuje PVC potrubí. To je na opravy náročnější a je také křehčí, takže při poruše bývá poškození větší.

Při zásazích se navíc občas narazí i na staré, už nepoužívané materiály, jako je dřevo nebo dokonce sklo, které zůstaly v zemi z minulosti.

A na závěr: je ve Volarech nějaká „lčivá“ studánka, kam si lidé chodí pro vodu?

Upřímně – nic takového bych tady vyloženě nedoporučoval. Podobné prameny sice existují a lidé si na ně někde zvykli chodit, ale často nejsou nijak hygienicky ošetřené.

Zkušenosť je taková, že voda z pramenišť může chutnat „lépe“ než z vodovodu, třeba i díky tomu, že není chlorovaná. Na druhou stranu ale může obsahovat víc dusičnanů nebo bakterií. Člověk, který je na tu vodu dlouhodobě zvyklý, to většinou snese, ale pro někoho jiného to může znamenat třeba zažívací potíže.

Přímo ve Volarech jsou sice místa, odkud si někteří lidé vodu berou, ale oficiálně se to nedoporučuje. Z hlediska bezpečnosti je pořád jistější používat upravenou vodu z vodovodu.

Jaroslav Pulkrábek

Na Volarském potoce došlo k ekologické havárii

V sobotu 11. dubna 2026 byla nahlášena ekologická havárie na Volarském potoce nad Volary. Již v průběhu týdne připluli po proudu do Volar dva mrtví bobří. V sobotu přibyl další a zároveň si místní občan všiml ropného filmu na hladině a znatelného zápachu. Na místo se postupně sjeli hasiči, policie, kriminální policie, starostka, Česká inspekce životního prostředí, zástupce Českého rybářského svazu, Povodí Vltavy i vědců, kteří zkoumají populaci perlorodky říční ve Vltavě. Zdrojem znečištění byly s největší pravděpodobností nádoby s nějakými ropnými produkty, nalezené poblíž jednoho ze seníků. Vypadalo to jako vyjetý olej. Věc je však dosud v šetření, takže na definitivní potvrzení příčiny si musíme počkat.

Většinu na povrchu plovoucí látky našťestí zachytily bobří hráze. Teprve když v pátek zapršelo, se část znečištění dostala níže po proudu. Volarští hasiči na místě instalovali několik norných stěn a sypali

ropné sorbenty i na hladinu vody zadržené bobřími hráze. Ještě v průběhu dalšího týdne nasycené sorbenty opakovaně sbírali.

Leckdo si na činnost bobrů stěžuje, ale tentokrát jim musíme být vděční, neboť díky

nim se většina znečištění níže po proudu nedostala. Příslušníci téhle bobří rodiny za to však zaplatili svými životy.

Martin Bláha

Dobrovolníci i v letošním roce pomáhají zachraňovat obojživelníky

S jarním oteplením se i na Šumavě naplno rozběhla každoroční migrace obojživelníků. I druhy, které žijí po většinu života suchozemským životem, potřebují ke svému rozmnožování vodu, do které kladou vajíčka. Někteří obojživelníci, jako třeba skokani hnědí nebo čolci obecní, si vystačí s hlubšími loužemi, naproti tomu třeba ropuchy vyžadují větší rybníky. S tím, jak vlivem globální změny klimatu z naší krajiny i v jarním období mizí voda, se většina obojživelníků stává závislých na stabilních větších nádržích, do kterých se stahují i z velkých dálek. Pokud jim v cestě za rozmnožováním stojí silnice, končí často jejich život pod koly automobilů. S narůstající automobilovou dopravou se čím dál více snižuje pravděpodobnost, že se jim podaří vozovku bezpečně překonat.

Na Šumavě se snaží migrujícím obojživelníkům pomáhat ochránci přírody z několika spolků. Čtyři lokality společně zajišťují lidé ze základní organizace Českého svazu ochránců přírody Šumava a ze spolku Šumava domovem. Každoročně staví zábrany podél silnic

a obojživelníky každý den bezpečně přenášejí do přilehlých rybníků. Po skončení rozmnožování zase obdobným způsobem zajišťují cestu zpět. Umožňují jim tak bezpečné překonání silnic u Šumavských Hoštic, u Želnavy a na dvou lokalitách u Volar (u Pivovarského a Chlumského rybníka). Celkem takto každou sezónu postaví skoro 2 kilometry zábran. U Prachatic (u Pfeferských rybníčků), Husince a Vlachova Březi zase stejnou činnost zajišťuje spolek Pelyněk, na Strakonicku a Netolicku pak ZO ČSOP Strakonice a u Českých Žlebů strážci Národního parku.

Jenom za loňský rok bylo na zmíněných čtyřech šumavských lokalitách přeneseno více než deset tisíc žab a čolků. Další minimálně dva tisíce obojživelníků byly pomocí zábran navedeny do propustků, aby se mohly samy bezpečně dostat na druhou stranu komunikace. Nejvíce jich táhne do Pivovarského rybníka. Minulý rok jsme zde přenesli úctyhodných 5 496 jedinců. Na Chlumu to bylo 1 939 jedinců, u Želnavy 1 708 a na lo-

kalitě u Šumavských Hoštic, kterou mají na starosti přátelé z ČSOP, to bylo 1201 obojživelníků. Při porovnání početnosti jednotlivých druhů jednoznačně dominují ropuchy obecné, kterých bylo přeneseno 9 459. Dále byly zachytávány dva druhy skokanů a dva druhy čolků. Skokanů hnědých bylo 89, skokanů štíhlých 20, čolků obecných 474 a čolků horských 302. Všechny naše druhy obojživelníků jsou zákonem chráněné, přičemž skokani štíhlí a oba druhy čolků patří mezi silně ohrožené. Naprostá většina čolků byla zachycena právě na dvou Volarských lokalitách, tedy u silnic u Pivovarského a Chlumského rybníka.

Tato činnost by nebyla možná bez časové dotace a osobního nasazení členů a sympatizantů obou zmíněných spolků. Zásadním způsobem ji však umožňuje i finanční podpora pro ČSOP od Správy Národního parku Šumava, a to i v letošním roce, kdy Správa parku disponuje sníženým příspěvkem od Ministerstva životního prostředí.

*Martin Bláha
spolek Šumava domovem*

pátek
1. 5.
15:00

**OTVÍRÁNÍ MUZEA S PEČENÍM,
POHÁDKOU, DÍLNIČKAMI A OPÉKÁNÍM ŠPEKÁČKŮ** MUZEUM

Muzeum po zimě opět přivítá návštěvníky, pekařský mistr pan Janda upeče voňavé dobroty v peci a děti se podívají na pohádkový příběh od Divadelní společnosti Koňmo. Po pohádce si děti ještě užijí dílničky a opékání špekáčků (ke koupě v muzeu i s chlebem a hořčicí nebo kečupem).

pátek
1. 5.
15:00

**VYPRÁVĚNÍ STARÉHO VLKA
ANEB PRAVDA O KARKULCE** MUZEUM

Inscenace divadla Koňmo přináší konečně autentické svědectví starého vlka o tom, jak to s Karkulkou tenkrát doopravdy bylo. Jsou tedy vlci opravdu kanibalové? Kdo vlastně co sežral a kdo je hrdina? A není nakonec notoricky známá verze pohádky pouhou bulvární pomluvou? Jedna z nejpovedenějších pohádek o Červené Karkulce, u které se pobaví jak malí, tak velcí.

pátek
8. 5.
10:00

**PIETNÍ AKT
K UCTĚNÍ PAMÁTKY OBĚTÍ POCHODU SMRTI
V ROCE 1945** HŘBITOV

sobota
9. 5.
14:00

**MUZEUM LEHKÉHO OPEVNĚNÍ
SOUMARSKÝ MOST
– ZAHÁJENÍ MUZEJNÍ SEZONY** SOUMARSKÝ MOST

pondělí
11. 5.
18:00

**ANIMA MUNDI: ODRAZY A SYNERGIE
V PROUDU BYTÍ** GALERIE

Vernisáž výstavy volarského výtvarníka Víta Pavlíka. Výstava potrvá do 30. 6. 2026.

sobota
16. 5.
14:00

**OTEVŘENÍ NAUČNÉ STEZKY
VOLARSKÉ SENÍKY** U ŽELEZNIČNÍHO PŘEJEZDU
V ULICI MLÝNSKÁ

Slavnostní otevření nové naučné stezky s Klubem velocipedistů Písek, při kterém se na trase dlouhé 2,5 km na pěti zastaveních dozvíme nové historické skutečnosti o Volarech a okolí. Přijďte se zúčastnit i vy, pěšky či na kole.

sobota
16. 5.
14:00

OSLAVA SV. FLORIÁNA POŽÁRNÍ ZBROJNICE

Sbor dobrovolných hasičů zve na oslavu sv. Floriana, patrona všech hasičů. Přijďte si posedět, popít i zatančit. Hrát nejen k poslechu bude kapela Radověnka.

pondělí
18. 5.
15:00–17:00

NA KÁVU SE STAROSTKOU NÁMĚSTÍ U INFOCENTRA

Naprostο neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.
při nepříznivém počasí v infocentru

sobota
23. 5.
10:00–14:00

DEN OTEVŘENÝCH LESŮ AREÁL MĚSTSKÝCH LESŮ VOLARY,
STARÁ OBORA

Zažijte lesy jinak. Pohledem vlastníků, kteří vám poodhalí specifika péče o lesy, to, jak lesy fungují a co nám všem poskytují.
občerstvení po celou dobu konání akce

sobota
23. 5.
11:00

PŘÁTELSKÉ SETKÁNÍ ČESKÝCH, BAVORSKÝCH A RAKOUSKÝCH VČELAŘŮ

PARKOVIŠTĚ
POD TRÍSTOLIČNÍKEM

ZO ČSV Prachatic, z.s. ve spolupráci s ZO ČSV Volary z.s., Sdružení včelařů Freyung a Včelařské asociace Aigen-Schlögl pořádá přátelské setkání na vrcholu Trístoličnicku k oslavě Světového dne včel. Tento se slaví 20. 5., v den narozenin Antona Janši (20. 5. 1734–13. 9. 1773), kraňského včelaře a malíře, který je považován za jednoho ze zakladatelů moderního včelařství. Smyslem Světového dne včel je upozornit na důležitost včel a dalších opylovačů pro ekosystém. *Přátelské posezení s harmonikou a občerstvením v restauraci Berggasthof Dreisessel.*

úterý
26. 5.
19:00

DOKUD NÁS MILENKY NEROZDĚLÍ

SÁL KINA

Harlekýn uvádí situační komedii plnou zvratů a záměn o tom, kolik milenek je zapotřebí ke zkáze jednoho dlouholetého manželství. Rosálie a Francis rekapituluje své dosavadní manželství a určitě by se shodli na tom, že jsou spolu šťastní, kdyby se právě neprovalilo, že Francis žije dvojitý život. Celá rodina se ocitá v komickém zmatku. Hrají: Veronika Freimanová, Vladimír Kratina, Jana Bernášková, Kateřina Lojdová, Luděk Nešleha. *divadelní představení, vstupné 350 Kč*

čtvrtek
28. 5.
18:00

VLV: NEBE STUDÁNEK

KNIHOVNA

Přednáška spisovatele Ondřeje Fibicha o pramenech a studánkách na Šumavě a o pověstech, které se k nim vážou. *přednáška, vstupné dobrovolné*

čtvrtek
28. 5.
18:00

PĚVECKÝ KONCERT ZUŠ

SÁL KINA

Přijďte si poslechnout ZUŠácké děti z pěveckých souborů Poupátka a Poupata, sólisty i bývalé žáky v souboru Flowers. *vstupné dobrovolné*

pátek
29. 5.
18:00–23:00

NOC KOSTELŮ

KOSTEL SV. KATEŘINY

Noc kostelů je každoroční akce, při níž se večer a v noci veřejnosti otevírají kostely a další církevní prostory s programem, jako jsou prohlídky, koncerty a setkání. V letošním roce se k akci připojí i KIC Volary. Vše zahájí společná česko-německá mše za doprovodu německé skupiny "Grenzenlos" z Rudertingu u Pasova, poté bude následovat koncert ZUŠ Volary, po hudbě vás provedeme kostelem při komentované prohlídce a celá akce bude zakončena Andělskými variacemi s Mozartem Jitky Baštové na akordeon.

Připravujeme na červen

čtvrtek
11. 6.
18:00

SLAVNOSTNÍ KONCERT ZUŠ

SÁL KINA

Školní rok volarská ZUŠka završí tradičním koncertem. *vstupné dobrovolné*

pátek
12. 6.
20:00

TURBO DIESEL

NÁMĚSTÍ

Turbo Diesel, nově vzniklá rocková kapela vedená dobře známým frontmanem Mírou Chrástkou, který dříve působil v legendární skupině Turbo, přijede do Volar přivolat léto se vším všudy – s dovolenou, teplými večery, vlahými nocemi, prvními láskami... Turbo Diesel přináší čistou energii, živý zvuk a koncerty, na které se nezapomíná. *koncert*

čtvrtek
18. 6.
19:00

MLČETI ZLATO

SÁL KINA

Velmi podařená francouzská komedie od Agentury Harlekýn, zejména díky britkému konverzačnímu a situačnímu humoru Jana Čenského a elegantní Dany Morávkové. I letitá manželství mohou vytáhnout kostlivce ze skříně a obrátit váš život naruby. *divadelní představení, vstupné 350 Kč*

Anima Mundi
Odrazy a synergie v proudu bytí

VÍT PAVLÍK

Městská galerie Volary
vernisaž 11. 5. 2026
v 18 hodin

výstava potrvá do 30. 6. 2026

Náměstí 25, Volary, 38451

AGENTURA HARLEKÝN UVÁDÍ ERIC ASSOUS

MLČETI ZLATO

FRANCOUZSKÁ
KOMEDIE

hraní
JAN ČENSKÝ, DANA MORÁVKOVÁ
FRANTIŠEK SKOPAL / ROBERT HÁJEK
DOMINIKA BYMOVÁ / IVANA KOROLOVÁ
/ KAROLÍNA VÁGNEROVÁ

překlad
ALEXANDER JERIE

režie
ANTONÍN PROCHÁZKA

18. 6. 2026, 19:00 SÁL KINA VOLARY

VSTUPNÉ 350Kč, PŘEDPRODEJ VSTUPENEK V INFOCENTRU VOLARY

OTVÍRÁME MUZEUM

MUZEUM VOLARY

DIVADELNÍ SPOLEČNOST KOHMO
VYPRÁVĚNÍ STARÉHO VLKA

1. 5. 2026
15:00

RUKODĚLNĚ DÍLNICKY
PEČENÍ V OBEČNÍ PEČI
OPĚKÁNÍ ŠPEKÁČKŮ

9. 5. 2026 V 14:00

ZAHÁJENÍ MUZEJNÍ SEZONY

MUZEUM LEHKÉHO OPEVNĚNÍ
ŘOP
SOUMARSKÝ MOST
1936 - 38

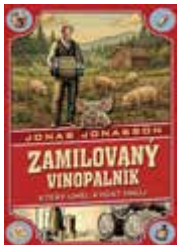

Knižní novinky

Beletrie

Jonasson Jonas: Zamilovaný vinopalník, který uměl kydat hnůj

Jonas Jonasson přichází s další absurdně laděnou svižnou historickou komedií plnou bláznivého humoru i satiry – tentokrát z dob, kdy i sedlák mohl změnit svět. Nebo alespoň pomáhal zahánět splín.

Moyesová Jojo: Plný dům

S Lilou Kennedyovou se život nemazlí. Rozpadlé manželství, dvě svěhlavé dcery, chátrající dům a stárnoucí nevlastní otec, který se k ní zřejmě nenápadně nastěhoval. Její kariéra visí na vlásku a s milostným životem je to... ehm, složitě. Takže když u dveří náhle zazvoní Lilin biologický otec, jehož od doby, kdy před pětaticeti lety utekl do Hollywoodu, prakticky neviděla, vypadá to nejprve, že tohle bude ona pověstná poslední kapka...

Dvořák Stanislav: Krajina zloby

Podzim roku 1944 a protektorátní Plzeň. Od secesní budovy vlakového nádraží se odlepí gestapem vypravený vlak a tiše vpluje do noční krajiny. Jeden zamilovaný truhlář, jeden zkrachovalý boxer ve službách gestapa a jeden jedooký vrátný. Příběh, ve kterém Gabčík s Kubišem tančí v podniku Tivoli na borském předměstí, Vlasta Burian vystupuje v Biu Elektra a na sále plzeňského domu Peklo se mísí pot boxerů s lascivním oděrem prostitutek a tabákem pasáků. Příběh z časů, kdy bylo obtížné chovat se správně.

Potůčková Lenka: Zelená vdova

Příběh dvou sester, Heleny a Hedviky, který se odehrává v době docela nedávné. Zatímco Helena přistupuje k životu zodpovědně, díky své houževnatosti a pílí se dokáže vypracovat a najít spokojenost nejen v pracovním, ale nakonec i v osobním životě. Hedvika je na rozdíl od ní lehkovážná a středobodem jejího zájmu jsou jen povrchní nepodstatné věci. Jak dopadne Hedvičino setkání s Radkem, jehož velkým snem je

developerský projekt Jižní zahrady? Jaký je život vlivných a bohatých jedinců, kteří si myslí, že za peníze si mohou koupit vše, na co jen pomyslí?

Naučná

Sheen Charlie: Kniha Sheenova

Upřímné (a velmi zábavné) paměti pojednávající o chybách, které lidé v životě dělají, a o demonech, kterých se jen tak nezbaví. Je to upřímný portrét komplikovaného, kontroverzního a jedinečného Charlieho Sheena.

Výborná Lucie: Nedokončená dobrodružství

Podtitul: **Deník nejen z cesty na jižní pól**

Lucie Výborná, známá moderátorka a vášnivá cestovatelka, nám dává nahlédnout do osobního deníku z několika svých expedic, které dopadly zcela jinak, než bylo původně v plánu. S nečekanou otevřeností, nadhledem i humorem vypráví o výzvách, nehodách, náhodách a také o tom, jak se proměňuje smysl dobrodružství.

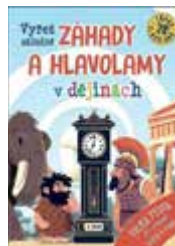

Pro děti a mládež

Vyřeš záludné záhady a hlavolamy v dějinách

V této knize se dozvíte mnoho zajímavostí z historie a ještě si můžete otestovat své hlavičky. U každého historického období čeká úkol, který budete řešit, někdy to bude pořádná fuška.

Pro děti od 3 let.

Dražilová Zlámalová Sandra: Tajtrlík poznává svět

Ilustrace: **Vronková Katarína**

Pusťte se do objevování světa spolu s Tajtrlíkem! Společnost vám bude dělat kočička agentka Micca a přátelský pes Badík. O legraci a vylomeniny nebude nouze. Jste připraveni na pořádné želví dobrodružství?

Pro čtenáře od 7 let.

Vhodné jako první čtení.

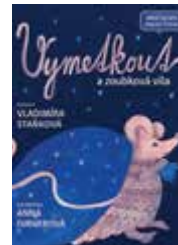
Staňková Vladimíra: Vymetnout a zoubková víla

Ilustrace: **Dirnerová Anna**

Kamarádi Péťa a Jáchym se snaží přijít na stopu záhadnému Vymetkovtovi. Zapomněl si u nich totiž svou skřítkovskou čepičku a kluci mu ji chtějí vrátit. Ani celé léto pátrání však nepřináší žádné výsledky. Rozhodnou se tedy rozšířit svůj detektivní tým a povolají do akce třetačku Johanku.

Pro čtenáře od 7 let.

Vhodné jako první čtení.

Maděra Petr: Sofinka a Medvíďátko v říši želvušek

Ilustrace: **Karbušická Stanislava, Mendl Marie**

Příběh Sofinky a jejích přátel se odehrává na Šumavě, kde na mechu žije medvíďátko obecné a další druhy želvušek. Želvušky jsou milimetroví živočichové s výjimečnými vlastnostmi. Jsou to nejodolnější stvoření na naší planetě a se svými schopnostmi superhrdinů dokážou přežít všude – od Antarktidy přes tropická moře až po vesmírný prostor. Především jsou však neodolatelně pomalé. A právě pomalost je v této knize představena jako hodnota, která je v našem moderním, uštvaném světě ohrožena, přestože díky ní můžeme být mnohem šťastnější.

Pro čtenáře od 8 let.

PODĚKOVÁNÍ

Dovolte mi z pozice volarského občana poděkovat

paní Jandejkové

za kvalitní roznášku

Volarského zpravodaje.

Vždy rychle, s úsměvem

a dobrou náladou se dostane

včas ke každému do schránky

ještě v den,

kdy je přivezen z tiskárny.

Děkuji Ladislav Beran

Pro Silva Bohemica ve Volarech

Ve dnech 16. a 17. dubna nám bylo ctí hostit členy spolku Pro Silva Bohemica, který v prostorách volarského Radničního sálu uspořádal výroční členskou schůzi spojenou se seminářem a venkovní exkurzí.

Pro Silva Bohemica je od svého vzniku řádným členem mezinárodního hnutí Pro Silva, které se snaží o největší možné využití přírodních procesů v lese pro dosažení hospodářských užitků očekávaných vlastníkem a vyžadovaných společností. V praxi to znamená hledání a ověřování přírodě blízkých,

nepasečných způsobů obhospodařování lesa.

Devadesát účastníků semináře se první den mimo jiné seznámilo s nepasečným hospodařením ve Volarských městských lesích z pohledu pevných dat, aby pak druhý den mohlo přímo v lesních porostech diskutovat nad praktickými ukázkami hospodaření. Mezi účastníky byli jak zástupci lesnického provozu, tak i akademické sféry nebo orgánů ochrany přírody.

Miroslav Řežábek

Kapely a plakáty Volary

Pro naši výstavu Underground na Šumavě, která proběhne v rámci Bavorské zemské výstavy o hudbě v červenci 2026 ve Freyungu, hledáme k zapůjčení nebo okopírování jakékoli fotografie kapel z Volar a okolí ze sedmdesátých let až do roku 1994. Stejně tak plakáty, dobové nástroje, fotografie hospody a klubů, kde koncerty probíhaly, pozvánky, magnetofony, obaly magnetofonových nahrávek, elpíčka, dopisy od Veřejné bezpečnosti, výtisky časopisu Bravo a jiných německých popířadně cizojazyčných hudebních časopisů, dopisy emigrantů, dopisy z německého velvyslanectví spojených s hudební produkcí (těch už máme kupodivu několik) atd.

Vernisáž výstavy se uskuteční v rámci Vimperského týdne v úterý 7. července 2026 ve 20:00 v Kurhausu ve Freyungu. Na výstavu vypravujeme speciální autobus, který pojedje z Vimperka v sobotu 11. července v 9 hodin z autobusového nádraží a vrátí se kolem 17 hodiny. Celodenní program nabídne i návštěvu nově otevřeného hudebního centra Tonyversum, kterým nás provede Libor Pražan.

Více informací o programu celého týdne, na kterém vystoupí i Johavova kalhota, otiskneme v dalším vydání Volarského zpravodaje.

Budeme opravdu rádi, pokud někdo z vás bude tak hodný a zapůjčí nám jakoukoli

z výše uvedených věcí. Slibujeme, že je budeme opatrovat jako oko v hlavě a v pořádku vrátíme.

Kontakt pro zapůjčení:

Martin Sichinger

tel.: 607 884 924 nebo sichi@email.cz.

Exponáty lze nechat na infocentru Volary a děkujeme panu Jaroslavu Pulkrábkovi, že nám jako vždy pomáhá.

Výstava se v příštím roce přesune do Vimperka a pokud bude zájem, rádi ji uvedeme i ve Volarech.

za spolek *Knihy über Grenze*
Martin Sichinger

..... inzerce

tel. pro ČR:

+420 777 775 506

e-mail v ČR:

arifi-de@seznam.cz

Rekonstrukce bytových jader a jejich návrh, výměna radiátorů, opravy topení, vodovodu, odpadů a jejich montáž.

Dobré ceny, neučtujeme DPH, kvalita a záruka zaručena.

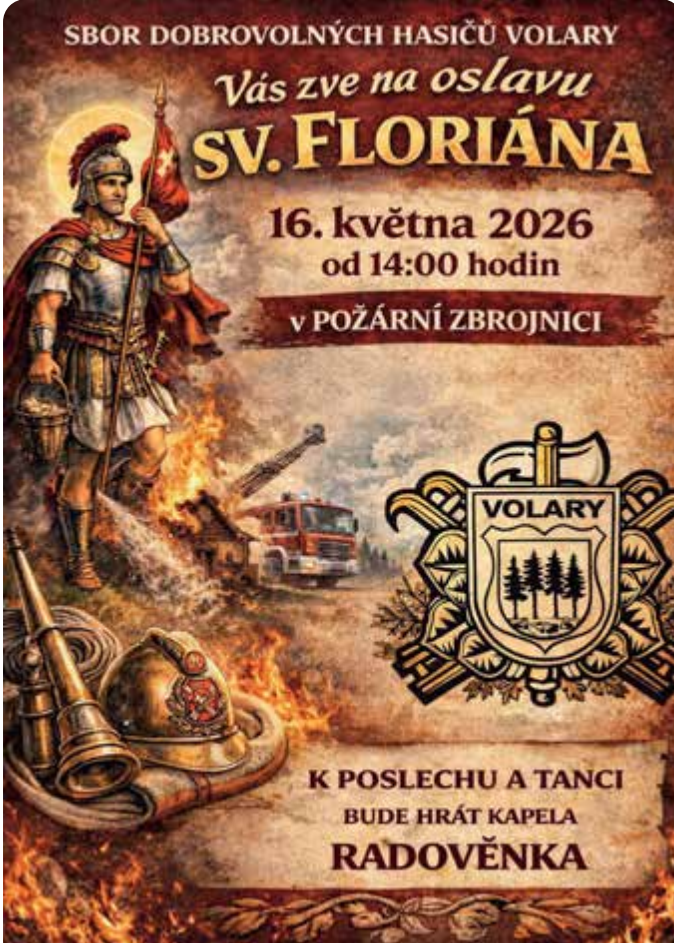

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VOLARY

Vás zve na oslavu
SV. FLORIÁNA

16. května 2026
od 14:00 hodin

v POŽÁRNÍ ZBROJNICI

K POSLECHU A TANJI
BUDE HRÁT KAPELA
RADOVĚNKA

**NA KÁVU
SE STAROSTKOU**

Napřesto neformální setkání se spoluobčany nad rozličnými nápady, problémy nebo připomínkami.

pondělí 18. 5. 2026
15:00 - 17:00
Volary
před infocentrem
při nepříznivém počasí
v infocentru

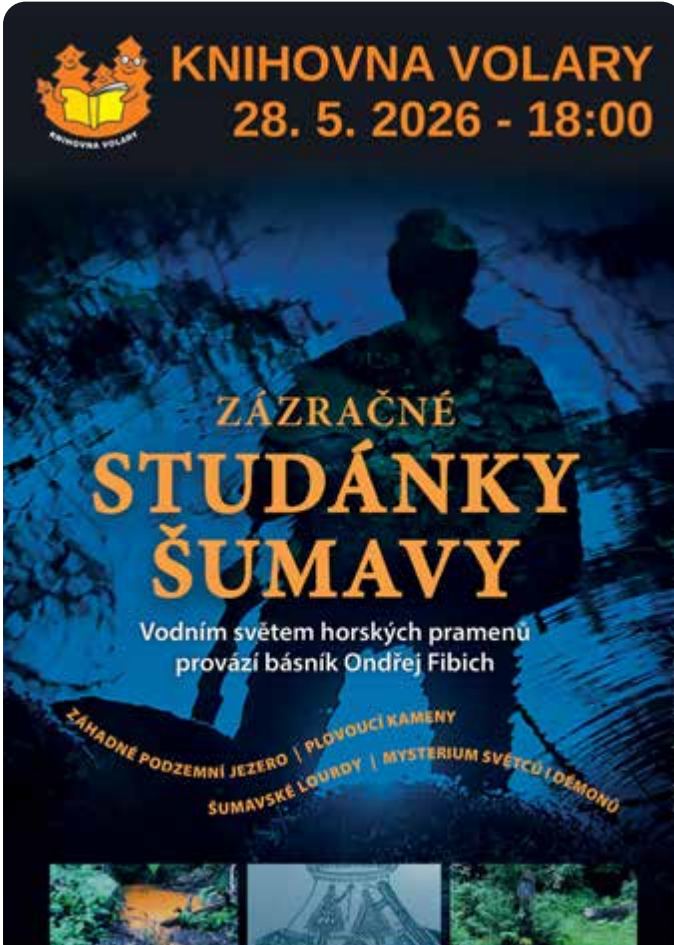

 KNIHOVNA VOLARY
28. 5. 2026 - 18:00

**ZÁZRAČNÉ
STUDÁNKY
ŠUMAVY**

Vodním světem horských pramenů
provází básník Ondřej Fibich

ZÁHADNÉ PODZEMNÍ JEZERO | PLOVOUCÍ KAMENY
SUMAVSKÉ LOURDY | MYSTERIUM SVĚTCE I DEMONA

29.05.26

NOC KOSTELŮ
WWW.NOCKOSTELU.CZ

KOSTEL SV. KATEŘINY, VOLARY

PROGRAM (ČASY JSOU ORIENTAČNÍ)

18:00 - SPOLEČNÁ ČESKO - NĚMECKÁ MARIÁNSKÁ POBOŽNOST ZA
DOPROVODU SKUPINY "GRENZENLOS" Z RUDERTINGU U PASOVA,
SLOŽÍ P. MARKUS KRELL A P. KAREL FALÁR

19:00 - KONCERT ŽÁKŮ
ZUŠ VOLARY

19:45 - KOMENTOVANÁ 'PROHLÍDKA
KOSTELA, JAROSLAV PULKRÁBEK

OD 20:15 - ANDĚLSKÉ VARIACE
S MOZARTEM JITKY BAŠTOVÉ,
AKORDEON

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Oslavenci měsíce – KVĚTEN 2025

5. Anna MORONGOVÁ	18. Jaroslava NOVÁ
7. Petr KONRÁD	19. Jana RŮŽIČKOVÁ
9. Jana DYBOVÁ	20. Růžena PEŠLOVÁ
9. František ROKŮSEK	24. Marie KAZAROVÁ
11. Zdeněk KARABEC	26. Jaroslav PAHORECKÝ
12. Jiří KOLBABA	28. Stanislava JINDROVÁ
12. Marie PEŠKOVÁ	28. Eva SÝKOROVÁ
13. Jana HOJDEKROVÁ	30. František ZACH
17. Drahomíra KOPEČKOVÁ	31. Dana HAMRNÍKOVÁ
17. Vlasta MLYNÁROVÁ	31. Květa HOLUBOVÁ

*Předsednictvo a výbor přejí všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

PŘÁTELSKÉ SETKÁNÍ ČESKÝCH, BAVORSKÝCH A RAKOUSKÝCH VČELAŘŮ

sobota 23. 5. 2026, 11:00

PARKOVIŠTĚ POD TRÍSTOLIČNÍKEM

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

18. května 2026
je tomu už 10 let,
kdy nás navždy opustil
pan

Pavel Sedlák.

Kdo jste ho měli rádi,
vzpomínejte s námi.

S láskou a úctou stále na tebe myslí
manželka
a děti s rodinami.

*Přestalo srdíčko bít,
přestala ústa se smát,
budeme, synáčku drahý,
stále vzpomínat.*

Dne 25. 4. 2026 uplynulo 12 let,
kdy nás navždy opustil
pan

Josef Holý.

Vzpomínají otec a sestra.

*Vydal se na cestu,
na kterou chodí
každý sám.
Dveře vzpomínek
nechal dokořán.*

Dne 10. 5. 2026 uplyne třináct let,
kdy nás navždy opustil milovaný tatínek,
dědeček a pradědeček,
pan

Jiří Tomek.

S úctou a láskou vzpomínají
děti s rodinami.

Děkuji všem příbuzným,
přátelům a známým,
kteří se přišli naposledy rozloučit
s mým manželem,
panem

Miroslavem Hodánkem

a květinovými dary zmírnili můj žal.

Zvláště děkuji panu Františku Krátkému
za krásná slova na rozloučenou.

Anna Hodánková

Dne 25. 3. 2026 jsme se naposledy rozloučili
s maminkou a babičkou,
paní

Helenou Řezankovou.

Velké poděkování patří
panu Františku Krátkému
za dojemná slova rozloučení.

Za účast, projevy soustrasti a květinové dary
děkuji

děti s rodinami.

Členská schůze STP

Vrcholným orgánem každého uskupení – organizace či spolku, je shromáždění všech členů, u nás, dle Stanov, členská schůze, která musí být svolána minimálně 1x za rok. Aby byla tato schůze usnášení-schopná, je potřebná přítomnost minimálně jedné třetiny členské základny a k dnešnímu dni je to 50 členů (celkový počet členů je 149).

Tato akce, vzhledem ke své důležitosti, vyžaduje důsledný a zodpovědný přístup. Nutno připravit veškeré zprávy, pomocné písemnosti, prezenční listiny, výtisk plánovaných akcí na letošní rok, aby každý člen měl k dispozici přehled. Je nutno s předstihem zamluvit pohoštění, v tomto případě chlebičky a zákusky, objednat hudbu a hlavně zajistit minimálně 8 členů, kteří se budou starat o bezproblémový průběh celého dění. Mezi ně patří i např. shromáždění tomboly, kdy téměř každý z členů přinese minimálně jeden, ale spíše více dáreků. Ty připraví k vydávání dvě členky. Bohužel letos bylo přijato 66 takovýchto překvapení a dáreků. Škoda, neboť tato spolková domácí tombola byla a je vždy velice populární a očekávaná. Tak snad příště. Vše bylo přichystáno a důležitá akce mohla být zahájena, obzvláště poté, co se pilní jednotlivci sešli již kolem třetí hodiny odpolední, aby vše připravili ke spokojenosti všech přítomných.

Netrvalo dlouho a začali se scházet jednotliví členové v Radničním sále. Někteří (a mezi nimi byla i paní starostka s panem místostarostou) přišli již na patnáctou hodinu, neboť si ve Volarském zpravodaji č. 4 přečetli, že schůze začíná právě ve tři. Bohužel, od této hodiny byl zamluven sál, právě z důvodu finální přípravy, tak jako při každé akci STP. Na pozvánce zveřejněné rovněž ve VZ, ale v březnovém vydání, byla oficiální hodina pro zahájení schůze uvedena v šestnáct.

Vlastní schůze začala s mírným zpožděním, nakonec přišlo 73 členek a členů. Další 14 členů předalo plně moci dalším členům STP a hlasování tedy disponovalo 87 hlasy. Schůze byla usnášení-schopná. Proto díky všem přítomným i zmocnitelům.

Řídící schůze přivítal všechny přítomné a obzvláště starostku města Volary, paní

Martinu Pospíšilovou, a místostarostu, pana Bohuslava Kuba. Následovalo schválení programu schůze, konstatování o usnášení-schopnosti a způsobu hlasování aklamací. Vše bylo jednomyslně schváleno a řídící přednesl zprávu o činnosti za uplynulý rok, následovala zpráva o hospodaření v roce 2025, načrtnutí činnosti a plánovaných akcí v roce letošním a závěrem byla přednesena zpráva revizorky.

Po těchto oficialitách požádala o slovo starostka Martina, pronesla obdivný proslov ke všem přítomným, že není až tak obvyklé, že se dokáže scházet takto početný spolek nejen na této vrcholné akci, ale ještě v průběhu roku dokáže zajišťovat mnoho rozličných akcí, ať již kulturních, sportovních, naučných i zábavných, takže snad každý si vybere tu svou. Proto popřála nám všem hodně zdraví a pohody v další činnosti. S některými z nás se rádi uvidí 16. 4., kdy jsme organizátory I. dílu trilogie Turnaj Tří měst v bowlingu a oba dva přijedou předávat ceny.

V diskusi nikdo z přítomných neprojevil touhu po dotazu či jiného příspěvku, a tak bylo přistoupeno k přednesení návrhu na usnesení z dnešní schůze. Návrh byl schválen jednomyslně. Řídící schůze ukončil oficiální část a seznámil přítomné s dalším programem. Bude následovat prodej lístků o ceny ze „Zlaté ošatky“, kdy každý lístek byl vyhrávající. Letos bylo shromážděno pouze 66 cen a dáreků a při ceně 50 Kč za lístek bylo získáno 3 300 Kč, kterážto částka bude přijata do hotovosti spolku. Děkujeme, stejně tak jako každému, kdo věnoval ceny do této loterie, která je vlastně tradiční a obvyklá již mnoho let.

Přijetím Usnesení byla ukončena oficiální část a nastal čas pro vystoupení hudebního dua Fanda & Martina. A ve stejný okamžik začalo roznášení občerstvení v podobě chlebičky a velkého věnečku. Toho se s grácií a šikovností sobě vlastní ujaly členky Hanka Jíchová a Maruška Kazarová. S přípravou táček pomáhal i Fanda Zach a s roznášením hbitý Pavel Pichl.

Taneční parket byl prakticky permanentně obsazen a závěrečné skladby – Všichni jsou už v Mexiku, Ptačí tanec a Večerníček pro dospělé zvedly ze židlí i ty, kteří tvrdili, že je

bolí celý člověk. Tak skončila další akce spolku, zpočátku pracovní, ale posléze jako vždy veselá a přátelská.

Zvlášť srdečné poděkování patří těm, kteří se aktivně zapojili do organizování průběhu schůze i celé akce:

- Vladce Laschové a Drahušce Zachové za perfektní zvládnutí prezenze a výběru členských příspěvků;
- Alence Svobodové a Drahušce Kopečkové za příjem, rozdělení a následně i předávání výher;
- Svátovi Hargašovi za dovoz občerstvení, Hance Jíchové, Marušce Kazarové, Pavlu Pichlovi a Fandovi Zachovi za přípravu a jeho roznos až na stoly;
- Petru Konrádovi za pořízení kompletního zápisu ze schůze;
- Hudebnímu Duu F&M;
- a samozřejmě i obsluze zajištěné Hotelem Schreiner Volary, paní Šárce Dulovcové, Karolíně Neumannové a Onřeji Pham, kteří zvládli především úvodní nápor naprosto excelentně, profesionálně, a přitom nesmírně laskavě a přátelsky, kdy pro ně nebylo zatěžko obsloužit členy a členky našeho spolku až přímo ke stolům;
- stejně tak i vedení hotelu za prominutí poplatku za obsluhu na naší akci, děkujeme!

Upřímný dík patří i dárcům, kteří přispěli do truhličky „Dobrovolný příspěvek“ celkovou částkou 790 Kč. I tato částka byla vzata do příjmů spolku a bude využita na vlastní akce. Na této akci byla základna našeho spolku rozšířena o jednu novou členku – Táňu, vítěj mezi námi!

Pokud jsem na kohokoliv zapomněl, omlouvám se, neboť ani já nepatřím mezi nejmladší (což je zřejmé z věkového průměru naší členské základny – 73 let! – nejstarší 94 a nejmladší 46 let).

*Za předsednictvo a výbor STP MO Volary
František Zach, hospodář*

Turnaj Tří měst – tradice pokračuje

Před 15 lety se tři spolky Svazu tělesně postižených – Volary, Vimperk a Prachatice dohodly, že budou organizovat přátelská, ale bojovná setkání prostřednictvím bowlingových soutěží osmičlenných družstev. A tak každý spolek z příslušného města ve zvoleném termínu organizačně zajistí v kalendářním roce toto utkání. To dnešní je v pořadí čtyřicáté šesté. Postupně se stalo tradicí, že se do těchto setkání zapojily i radnice dotyčných měst. Ať se již podílí na věnování drobných dáreků pro každého účastníka, ale především osobní účastí starostky nebo místostarosty (mnohdy i obou). Naše „nelitostné soupeření“ je vždy doprovázeno vzájemnou úctou, zatleskáme či zvedneme palec jako uznání i soupeřům. A tak jsou naše sportovní klání spíše přátelskými setkáními, probíráme životní, rodinné i osobní radosti i strasti a vždy vítězí setkání s přáteli nad konečnými výsledky, protože ty můžeme příště opakovat nebo se i zlepšit. Život se však opakovat nedá!

Více jak tříhodinové klání skončilo posledním hodem a obsluha nám vytiskla výsledky každého družstva.

Zlatý pohár zaslouženě získali volarští borci s náhozem 1 904 bodů, stříbrný pohár obhájili přátelé z Prachatic s náhozem 1 884 bodů, krásný bronz putuje do Vimperka

s náhozem 1 705 bodů. Nejvyššího náhozu z Vimperských dosáhla Růženka Volfová (250 bodů), z Prachatických Zdeněk Hanzal (305 bodů) a z Volarských Jarda Šiman s náhozem 311 bodů, a to znamenalo i nejvyšší nához ze všech čtyřadvaceti hráčů.

Bez ohledu na umístění všem děkujeme a samozřejmě blahopřejeme. Poháry, medaile, diplomy i upomínkové předměty předávala starostka Volar Martina Pospíšilová s místostarostou Bohuslavem Kubem,

kteří přivezli i „své“ dárky, přesto, že prostřednictvím KIC Volary dostal každý účastník taštičku s reklamními předměty prezentujícími město Volary.

Samozřejmostí bylo i závěrečné focení jednotlivých družstev. Poděkování patří Volarským za perfektní organizaci a zvláště členkám za naprosto dokonalé pohoštění pro všechny týmy.

foto a text František Zach

Školení jednotek SDH „okrsku Volary“

Dne 21. 3. bylo svoláno velké a dlouho plánované školení, zaměřené pro „nositele dýchací techniky“. Školení se zúčastnily jednotky SDH z okrsku Volary (SDH Volary, Strážný, Lenora, Horní Vltavice, Nová Pec a NP Šumava/Stožec) a dva členové SDH Ktiš, kteří měli také zájem o naše školení.

Dle plánu byl celodenní program rozdělen do 4 úseků. BOZP a práce s dýchacím přístrojem, hasební postupy dle bojového řádu. Dále praxe s dýchacím přístrojem bez zátěže, kdy každý člen musel předvést své dovednosti a prolézt naši „opičí dráhu“. Po splnění úkolu si musel každý člen rozebrat svůj dýchací přístroj, vyměnit tlakovou láhev za plnou a opět provést kontrolu před použitím. Poté se hasiči přesunuli k vlakovému

nádraží. V opuštěné budově města byl výukový prostor zcela zakouřen umělým kouřem. Zde byla ta horší část – praxe s dýchacím přístrojem se zátěží. Budova byla rozdělena na dva bojové úseky. Vyhledávání osob a natažení zavodněného útočného proudu do půdního prostoru. Vše ve velmi špatné viditelnosti, místy v nulové viditelnosti, v plné výstroji s dýchacím přístrojem na zádech. Tyto skoro reálné podmínky jsou dobrou přípravou pro případný ostrý zásah. V neznámém zakouřeném prostředí ocenil každý hasič možnost si vše vyzkoušet cvičně.

Náročnost výcviku v dýchací technice byla vidět. Skoro každý hasič měl téměř vydýchaný celý objem tlakové lahve. Po splnění všech úkolů se všichni přesunuli

opět do prostoru požární zbrojnice. Tady si opět musel každý hasič svůj dýchací přístroj rozebrat a předat láhev k doplnění vzduchu. V této poslední fázi školení měl každý hasič možnost se občerstvit a odpočinout si.

Po úspěšném vyhodnocení školení si každý zástupce jednotky SDH odvezl protokol o účasti na školení a věřím, že i mnoho poznatků.

Chtěl bych poděkovat našim členům SDH, kteří mi pomohli a podíleli se na organizaci školení. Členkám SDH za pomoc při zajišťování pohoštění všem účastníkům školení.

Poslední poděkování patří městu Volary za poskytnutí prostorů města pro uskutečnění takto rozsáhlého školení.

Vlas Michal, velitel SDH

SOBOTA 16. KVĚTNA 2026, 15:00
U ŽELEZNIČNÍHO PŘEJEZDU V ULICI MLÝNSKÁ

VOLARY
SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ
NAUČNÉ STEZKY

VOLARSKÉ SENÍKY

pěšky i na kole
s Klubem velopedistů Písek

2,5 kilometru
5 zastavení

VOLARY
dřevěné srdce Evropy

Základní umělecká škola Volary

PĚVECKÝ

koncert

POUPÁTKA - POUPATA
SÓLISTÉ - FLOWERS

28. května, 18:00
kinosál Volary

@ZUSVOLARY

www.zusvolary.cz

TURBO

diesel®

VOLARY NÁMĚSTÍ
12.6. VE 20h

Znamé hity:

„Chtěl jsem mít“,
„Díky já jdu dál“,
„Hráč“,
„Ty těm svým i
povahou jsi anděl“

Míra Chrástka
22 let frontmanem Turbo

SEN XI. NOCI SVATOJÁNSKÉ

Stogrova hut'

19.-20. 6.
2026

Alternativní Festival na Šumavě

Umelá Hmota • Sýček

Bratři Karamazovi & Sestra

Psychadelická Barborka • Pretlak věku

BBP - Podzemní orchester • Prasečí farma

Johavova kalhota • PNP

Harvester • Wesele • Walden

Nadrol • Pracovní sobota

Jihočeský kraj

Skautský duben

Aprílový mesiac začal opravdu aprílovým počasím. Aby i u nás prevzalo vládu jaro, vydali sme sa hneď v prvý deň školských veľikonočných prázdnin na výpravu. A pretože sa uskutočnila na Zelený štvrtok, bola to vpravde Zelenoštvrtková výprava.

Zelenoštvrtková výprava

Ráno byla docela velká zima, ale nezažlekli jsme se. Vlastně se nám pro náš účel docela mrazivé počasí hodilo – chtěli jsme totiž vynést Smrtku. Cestou od zátoňského nádraží jsme se snažili najít nějaké známky jara, a vída, našli jsme rozkvetlé sasanky, devětsily a také lýkovec. Nebylo toho moc, a tak jsme se hned na tábořišti pustili do vytváření Smrtky a Smrtáka. Dost se nám povedly, Smrták v Járovi Cimrmanovi by řekl: „Já vypadal...“. Ale na cestě do království Zimy jsme je hezky vyprovodili, Smrtáka poslali po vodě Kaplického potoka na jeho zimní pouť a paní Smrtku jsme spálili na ohništi. A protože nám z toho všeho pořádně vyhládlo, uvařili jsme si na prvním jarním ohničku zelnou polévku. Přišla opravdu k chuti. A pak nás čekala kupa jarních her, na které jsme se moc těšili. Byla to paráda, a hlavně že jsme jaru otevřeli dveře!

Skautské Velikonoce

Na Pondělí velikonoční se vždycky moc těšíme – dopoledne vykoledujeme vajíčka a odpoledne vyrazíme na Větrný vrch, kde nás čeká hodně veselí. Vybálíme z batůžků své krásně nazdobené kraslice a volíme vajíčko nejkrásnější. Potom se vrhneme na dobrůtky – velikonoční menu bývá rok od roku pestřejší – nejen nádivky a velikonoční sekané, ale také bochánky, perníčky, a vše zavřít ochutnávka beránků. Nesmíme jíst moc, abychom se zvládli vůbec ohýbat při tradičních velikonočních hříčkách. Těšíme se na všechny, ale samozřejmě vítězí v oblíbenosti naše tradiční jihočeská tikaná. A protože jsme se sešli hned v úterý na schůzce a vajíček byla ještě kupa, vyrazili jsme na louku pod hřbitovem a tikanou ještě pořádně rozjeli. Tak kdo nás viděl s hráběmi a vajíčky a okoukl tuto hříčku, možná si ji příští rok se svými blízkými také zahraje (nebo s námi:)?). Na Větrném vrchu žije taky moc hodný zajíček, a ani letos na nás s pomlázkou nezapomněl.

Akce mobility

V minulém zpravodaji jsme vás informovali o sbírce mobilů, která se pořádá v rámci

akce Uklidme Česko. Kdo chtěl, aby jeho nefunkční mobil byl ekologicky zlikvidovaný a nestal se zátěží pro životní prostředí, mohl nám jej přinést do klubovny a my jsme ho pak společně odesílali pořadateli akce. Na záznam do Knihy rekordů to u nás sice nebylo, ale možná, že v rámci sbírky v celé republice ano a náš podíl byl také pěkný. Všem, kdo mobily přinesli, MOC DĚKUJEME!

Příští rok se akce také uskuteční, tak kdo nestihl letos, může odevzdat svůj nefunkční mobil (nebo tablet) v příštím roce. Tak je určitě nevyhazujte, na jaře se zase ozve, kdy a kde je odevzdat. A všichni tak pomůžeme přírodě, což je moc prima.

Ochranařská výprava

Další akcí na pomoc přírodě, kterou uskutečňujeme na jaře a na podzim, je úprava bezlesního prostředí v pískovně. Ačkoliv jsme velcí milovníci lesů, pochopili jsme za ta léta, co v pískovně pracujeme, že i prostředí bez lesa je pro mnohé živočichy velmi důležité. A tak se snažíme pro mnoho druhů hmyzu připravit takové podmínky, aby v pískovně mohli dobře žít, a ty, které se nám odsud v minulosti odstěhovaly, sem opět nalákat. Vzácného modráška jsme tu sice zatím

neobjevili, ale letošním opravdu krásným zážitkem bylo pozorovat návrat svižníka. A není tu jen jeden, ale viděli jsme jich docela hodně, tak se jim snad u nás líbí a zůstanou.

Přestože práce v pískovně je dost namáhavá, vidíme, že má cenu se trochu přemoci, vždyť když tu pak vidíme nové druhy živočichů a rostlin, máme z toho moc velkou radost.

Znám křišťálovou studánku

Kdo by neznal tyhle Sládkovy verše. Jenže studánek docela ubývá, a tak, abychom si

básničku u studánek mohli i v budoucnu recitovat, je třeba pramínky nacházet a starat se o ně. My se snažíme na každé výpravě, pokud nějaký pramínek můžeme, jej vyčistit a o některé se staráme pravidelně.

Již před mnoha lety jsme upravili studánek nad Lenorou a vždy se k ní vracíme, abychom ji na jaře vyčistili. Velkou akcí pak bylo obnovení studánky nad pramínkem pod Libínem. Ten jsme objevili na jedné výpravě a jezdili jej čistit. A protože byl poměrně blízko od místa, kde jsme pak tábořili, vyrobili jsme na táboře stříšku, kterou jsme

za pomoci prachatických lesníků odvezli ke studánce a tam ji nad pramen postavili. Nejsme žádní truhláři, a tak to byla práce dost náročná, ale přece se nám povedlo stříšku zhotovit a i po letech pěkně drží. Každým rokem se sem vracíme, abychom studánek vyčistili.

Máme tu práci moc rádi, nejenže při ní dost legrace, ale je i moc fajn si pak uvařit na ohýnku čaj z bylinek a z vody vyčištěné studánky.

Skauti Volary

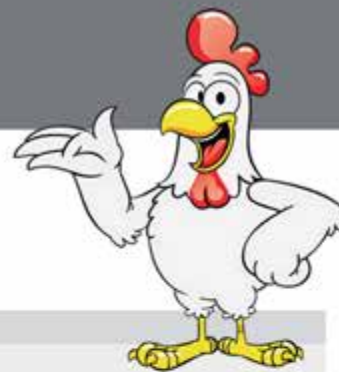
..... inzerce

PRODEJ KUŘIC 2026

FIRMA NOVÁK RADOMYŠL

Rozvozový plán 2025 – trasa č. 9

tel.: +420 602 115 750 | www.drubez-novak.cz

Včelná – u restaurace U Kaštanu	08:45		
Kamenný Újezd – u obecního úřadu	09:00		
Homole – u restaurace	09:30	Nová Pec – u Jednoty	13:30
Křemže – u trafiky	10:00	Želnavá – u obecního úřadu	13:45
Holubov – u prodejny	10:30	Volary – parkoviště u pošty	14:00
Srnín – u prodejny	11:00	Lenora – u obecního úřadu	14:30
Větrní – u Jednoty	11:30	Horní Vltavice – u Jednoty	14:45
Kájov – u Jednoty	11:45	Vimperk – u Lidlu	15:15
Chvalšiny – u KD	12:00	Zdítov – u obecního úřadu	15:45
Hořice na Šumavě – u prodejny	12:30	Stachy – u obecního úřadu	16:00
Černá v Pošumaví – autob. nádraží	12:45	Vacov – u COOPU	16:30
Horní Planá – tržnice	13:00	Čestice – u Jednoty	16:45

KDY:

V termínech 13. 3. / 10. 4. / 8. 5. / 5. 6. / 3. 7. / 31. 7. / 28. 8. / 25. 9. / 23. 10. / 20. 11.

Nosné kuřice – červené, kropenaté, černé, bílé, modré, žíhané, vlašky

stáří 20 týdnů – 270 Kč/ks

Počasí ve Volarech – březen 2026

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	2,4 °C	
minimální teplota	-8,1 °C	28. 3.
maximální teplota	14,5 °C	14. 3.
maximální náraz větru	15,3 m/s	25. 3.
úhrn srážek	20,8 mm	
sluneční svit	152,5 hod.	
počet dní se sněhovou pokrývkou	1	
max výška sněhu	1 cm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	28x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,7 °C	
minimální teplota	-11,2 °C	28. 3.
přízemní minimální teplota	-12,4 °C	28. 3.
maximální teplota	14,6 °C	10. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	30x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,7 °C	
minimální teplota	-11,5 °C	28. 3.
maximální teplota	15,5 °C	10. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	30x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	0,3 °C	
minimální teplota	-12,1 °C	28. 3.
přízemní minimální teplota	-14,2 °C	28. 3.
maximální teplota	14,4 °C	9. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	29x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,2 °C	
minimální teplota	-10,6 °C	28. 3.
přízemní minimální teplota	-14,7 °C	28. 3.
maximální teplota	14,5 °C	10. 3.
maximální náraz větru	16,5 m/s	25. 3.
úhrn srážek	18,4 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	29x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,7 °C	
minimální teplota	-5,1 °C	28. 3.
maximální teplota	13,1 °C	6. 3.
úhrn srážek	21,6 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	14x	

Volary, zahrádkářská osada, 820 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,0 °C	
minimální teplota	-6,3 °C	28. 3.
maximální teplota	14,9 °C	7. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1.–2. Březník (KT)	-14,6 °C
1.–2. Rokytská slat' (KT)	-14,6 °C
3. Kvilda – Perla (PT)	-14,0 °C
4. Horská Kvilda, u Hamerského potoka (KT)	-13,9 °C
5.–6. Horská Kvilda (ČOV, KT)	-13,5 °C
5.–6. Jelení (Krušné h.)	-13,5 °C
7. Rolava (Krušné h.)	-13,2 °C
8. Knížecí Pláně (PT)	-12,4 °C
9.–10. Velká Jizerská louka (Jizerské h.)	-12,3 °C
9.–10. Spálenec, Mlýnský kout (PT)	-12,3 °C
11. Stögrova Huť, Jedlový potok	-12,1 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz, www.meteo-sumava.cz

Volary mají svou Velkou cenu – ve stolním tenisu

Ve školní tělocvičce se hrály turnaje U13 a U17 Jihočeského kraje. Jedná se o bodovací turnaje mládeže, které probíhají po celém Jihočeském kraji. Jde o dlouhodobou soutěž různých kategorií, která vrcholí kategorií U17. Na konci sezony se po součtu všech turnajů vyhláší vítězové v daných kategoriích.

O předposledním víkendu v dubnu turnaj zahájila starostka města Martina Pospíšilová. Poděkovala za pozvání a ocenila hojnou účast čtyřiceti dětí – chlapců i dívek. Popřála všem hodnotný sportovní zážitek, dobrou formu a hodně štěstí. Po ukončení soutěže předávala ceny nejlepším. Mezi nimi byl v kategorii chlapců nejlepší Tomáš Štefan Suchý z ARBORE Volary, který postupuje na mistrovství České republiky do Chrudimi

a v létě na Olympiádu dětí a mládeže do Prahy.

Turnaj organizoval tým ARBORE Volary a zde jsou slova vedoucího Jiřího Svinteka:

„Je to již čtvrtý turnaj, který u nás pořádáme. Co se týče úrovně, ta se zvyšuje turnaj od turnaje a zápas od zápasu. Je to dané i tím, že jsou tady děti, které začaly letos, a je u nich vidět velký pokrok. Dnes měly všechny finálové zápasy vysokou úroveň. Na závěr bych chtěl poděkovat paní starostce Martině Pospíšilové, která podpořila první ročník Velké ceny Volary ve stolním tenise. Dále děkuji všem sponzorům za podporu, poněvadž bez nich by to nešlo, a samozřejmě i holkám v kuchyni za napečené dobroty a perfektní servis.“

Ladislav Beran

Tatran Volary výsledky do poloviny dubna:

muži

FK Lažiště – Tatran	13:1
SK Čkyně B – Tatran	2:2
SK Vacov – Tatran	2:0

starší žáci

Tatran – Štěkeň/Cehnice	3:1
-------------------------	-----

mladší žáci

Tatran – Volenice	1:4
-------------------	-----

starší přípravka

Tatran – Netolice	11:3
-------------------	------

mladší přípravka

Tatran – Husinec/VI. Březí	11:5
----------------------------	------

* * *

Tatran Volary mládež zápasy doma květen–červen 2026

starší žáci

OP Strakonice – Český trávnik

sobota 2. 5. | 11:30

Tatran – Sousedovice

sobota 16. 5. | 13:00

Tatran – Bavorov / Prachatice

sobota 30. 5. | 13:00

Tatran – Čkyně

sobota 13. 6. | 13:00

Tatran – Čestice

mladší žáci

OP Strakonice – Český trávnik

neděle 3. 5. | 13:00

Tatran – Malenice Čkyně

neděle 17. 5. | 13:00

Tatran – Bavorov/Prachatice B

neděle 31. 5. | 13:00

Tatran – Dražejov

neděle 14. 6. | 15:00

Tatran – Vlachovo Březí

starší přípravka

OP Prachatice

sobota 16. 5. | 10:00

Tatran – Lhenice

sobota 30. 5. | 10:00

Tatran – Zdíkov

mladší přípravky

pátek 15. 5. | 15:00

Tatran – Lhenice

pátek 19. 5. | 17:00

Tatran – Zdíkov/Stachy

pátek 12. 6. | 17:00

Tatran – Netolice

Prameny a studánky

Když se vybíralo téma do květnového čísla Volarského zpravodaje, měla jsem radost, když došlo na studánky. Vždyť den studánek připadá na 31. května a určitě se najdou záznamy z kronik, ve kterých se dozvím, jak se tento den slavil, jaké tradice byly s otevíráním studánek spojené, či kam Volarští chodili pro vodu. Ale ouha. O tomto tématu historické záznamy téměř mlčí. Notnou chvíli se dívám na nepopsaný list papíru, nápady nepřicházejí. Inu což, začnu u sebe.

Co si vybavím, když se řeknou studánky a prameny? Chápu se klávesnice, před očima se mi začíná promítat biograf vzpomínek. Tou první je dlouhá a poměrně rovná cesta vedoucí dubovým lesem. Na jaře podél cesty kvetou jaterníky, bažanky a kyčelnice. U velkého, dřevěného, zelenou barvou natřeného kříže se cesta rozděluje a je třeba vydat se směrem, který se svažuje z kopce dolů.

A tam na konci, nedaleko osamocené stavění, je studánka. Studánka mého dětství, kam jsme s rodiči často chodili o víkendech na procházku. Studánka, kterou jsme vyčistili, zhotovili jí stříšku z mechu a kapradí a několik let za sebou u ní v létě tábořili. Už si nevybavím chuť vody, ale v mysli mám záběr, jak vnořuji svůj už drobátko otukaný plecháček do chladivé vody a čekám, až se naplní. Tahle vzpomínka však není z šumavských kopců.

Kouzlo šumavských studánek jsem začala objevovat dvanáct let nazpátek, kdy jsme, coby těžkooděnci s krosnami, spacáky a karimatkami, poznávali krásy místních hvozdu. A právě studánky nám v letních parnech poskytovaly lahodné osvěžení. U jedné takové jsme, seč se to nesmí, dokonce i přenocovali. Bylo to na schodech Stožecké kaple. Ale zurčení zázračného pramínku tehdy nepřineslo kýžený odpočinek, neboť mě po celou noc neskutečně třeštila hlava a byla jsem ráda za sluneční paprsky ohlašující nový den.

Prý se to tak na Šumavě stává, že jsou tu místa, kde je vám předobře, a místa, kterým se raději vyhýbáte. A dle některých lidí právě v místě Stožecké kaple přechází pozitivní místo do negativního. Kdo ví. Jisté však je, že ve Volarích žil ve druhé polovině 18. století jistý kovář Jakub Klause, zvaný Schmiedjogl, jenž byl slepý. Po několik nocí

za sebou se mu měl zdát sen, aby v lesích nedaleko Stožce vyhledal obraz Madony. Modlil se proto a stal se zázrak. Nabyt zrak a mohl vyjít hledat obraz u studánky. Jiná verze příběhu praví, že nejprve coby slepý musel dojít ke studánce u dnešní Stožecké kaple, aby se mu po omytí očí léčivou vodou zrak navrátil. Vděčný kovář jako poděkování Panně Marii nechal roku 1791 vystavět u zázračného pramene malou dřevěnou kapličku. Zázrak se rychle šířil mezi lidmi, a tak se kaplička brzy stala poutním místem. Není proto divu, že již roku 1804 nechala volarská radnice původní dřevěnou stavbu kapličky strhnout a na jejím místě vystavět zděný svatostánek.

O silném poutu německých obyvatel ke Stožecké kapli vypovídá i fakt, že poté, co byli odsunuti do Německa, nechali v nedalekém Philippsreutu roku 1985 vystavět její věrnou kopii. Jen studánka se zázračnou vodou tam chybí.

Pramen u Stožecké kaple

Stožecká kaple

A co jsou to vlastně prameny a studánky?

Pramenem začíná nejen život obecně, ale také život potůčků a řek. Pramen lze považovat za potomka i předka deště. Kde nevstačil pramínek či studánka, nechávala se vystavět studna. Úcta k pramenům je stará snad jako život sám. U studánek probíhaly obřady ve všech civilizacích, neboť již v pradávných dobách lidé věděli, co voda znamená pro život. Bohové, bájné i pohádkové bytosti střežili studánky a prameny. V těchto místech nejenže vyvěrala živá voda, ale rovněž to bývaly brány do podsvětí, místa, kde se střetával podzemní svět s pozemským, pozemská sféra s nebeskou. V počátcích křesťanství se stala voda součástí náboženské liturgie v podobě svěcené vody.

Za hlavního patrona vody lze považovat Jana Nepomuckého, který má ochraňovat

voraře, vodáky, rybáře i mlynáře a chránit od povodní. Období baroka svojí košatostí a honosností přálo zázračným vyprávěním o světě nadpřirozených bytostí, zatímco osvícenství vneslo racionalismus a vědeckou podloženost. Na zázračných zřídlech tak začaly vznikat lázně a léčebny.

V jedné prácheňské legendě se praví: „Když Bůh vyhnal Adama a Evu z ráje, trpěli velikou žizní. Procházeli zrovna Šumavou. I slyšel Stvořitel, jak Adam suchými rty volá: „Dobrý Bože, smiluj se alespoň teď.“ A Bůh za to slovo dobré dal vyprýštit podél cest studánkám, kterým se až doposud říká Dobrá Voda... A tak se říká na mnoha šumavských místech – všude tam, kde se zastavili prarodiče lidského rodu, aby se osvěžili.“

A vězte, že jedna Dobrá Voda se nachází nedaleko Volar. Leží u Záblatí a ve své nej-

větší slávě se jí dokonce říkalo šumavské Lurdy.

Legenda praví, že někdy na začátku 17. století měl jistý čeledín ze Záblatí velké zdravotní problémy, které se nedařilo léčit. Jednou v noci se mu zdálo, že má dojít na kopec zvaný Grindschädl, kde je studánka, ve které se má omyt. Čeledín tak učinil a uzdravil se. Zpráva o zázračném pramínku se rychle šířila a zblízka i zdaleka se u studánky začali scházet nemocní. V polovině 17. století zde byla postavena kaplička, ve které vděční lidé zavěšovali tabulky s vyléčenými neuhdy.

Z kapličky se postupně staly primitivní lázně. Věhlas zázračné vody se donesl až ke kněžně Marii Arnoštce Eggenbergové, která zde na doporučení nechala vylepšit stávající budovu o jednoduchou koupelnu s kamny

Dobrá Voda u Záblatí (Bad Grindschädl) na dobové pohlednici

a přístřešek pro návštěvníky. Za jediný krejcar jste se zde tenkrát mohli vykoupat ve vaně. Pro hladovce pak bylo možno zakoupit malé občerstvení nebo si dát pouštět žilou. Při vybírání poplatků však došlo k nějakým komplikacím, a tak byly tyto lázně pronajaty ranhojiči Kristiánu Handelovi.

Uzdravených přibývalo, proto bylo roku 1751 započato se stavbou nové lázeňské budovy. Pak se ale lázním přestalo dařit a byly prodány záblatskému měšťanovi. Na sklonku 19. století se jejich věhlas opět navrácí díky rozvoji turismu. Tehdy došlo k další přestavbě a modernizaci lázeňské budovy. Po první světové válce se Dobrá Voda stala oblíbeným návštěvnickým letoviskem. Po té druhé světové pak byl objekt využíván jako sociální zařízení či škola v přírodě.

* * *

Další pověst vypráví o solných pramenech na Bobíku. Podle legendy se měla jistému panu Zelenkovi z Buku zatoulat kráva. Začaly podzimní plískanice a naděje na dohledání se tenčily. Na jaře však pan Zelenka našel kravku živou a zdravou, dokonce i s telátkem, na jedné lesní mýtině. Když ji odváděl domů, povšiml si pramene, z něhož prýštila slaná voda. Svůj objev si nenechal pro sebe a brzičko si k prameni chodili vesničané pro vodu, ze které po převaření získávali sůl. To se ovšem nelíbilo v Prachaticích, neboť jejich hlavní obchodní komodita, sůl, by mohla utrpět na věhlasu. Prikázali

proto pramen i cestu k němu zničit.

Jiná verze příběhu začíná sice rovněž zatoulanou krávkou, ale vyvíjí se poněkud odlišně. Z osady pod horou Bobík se ztratila kráva. Vesničané ji po nějaké době našli v lese u pramene, odvedli ji zpět do vsi, ale ejhle, dalšího dne ji opět našli zatoulanou u stejného pramene. Pramen to byl zvláštní. V jednom místě vyvěral, aby se vzápětí opět nořil do skály, a v jeho okolí nerostla jediná rostlina. Nějaký odvážlivec se odhodlal ochutnat vodu, která však byla natolik hustá solí, že se nedala polknout. Vesničané se zalekli a spěšně místo opustili. Na příhodu s krávkou se pomalu zapomnělo. Po nějaké době však k prameni zavítali dva lovci. Z pramene nabrali vodu, která se opět nedala pít. Celé místo vypadalo tajemně, a tak rychle odešli. Jeden z lovců za několik dní zmizel a nikdo neví kam. Ten druhý se v pokročilém věku prorekl, že je tím lovcem, co objevil onen zvláštní pramen. Myslel si, jak vrchnosti udělá svým objevem radost. Ta mu však dala tučný honorář za to, že o místě nikomu nepoví a pramen rtutí a kamením zlikviduje. Starý lovec si na pomoc přizval přítele, který však se zničením pramene nesohlasil. Slovo proti slovu přerostlo v pěst proti pěsti a starý lovec svého přítele zabil. Na místě jej u stromu zakopal a do kůry vyryl křížek. Poté se rychle odebral k prameni, aby dokončil, co vrchnosti slíbil. Když však sáhl na kamení v okolí pramene, aby je odvalil, zahoukal sýček, voda začala vřít, a v tu ránu pramen zmizel.

Existuje však jeden záznam z roku 1827, ve kterém se píše, že „na hoře Bobíku se mají nalézat tři solné prameny, jichž tamní obyvatelé používají k získání soli“. Z geologického hlediska to však možné není.

V těsné blízkosti Volar pak najdeme pět studánek a pramenů – Pivovarský pramen, pramen Panny Marie Matky Boží u Chlumu, pramen u sv. Magdaleny, pramínek u Dolní Sněžné a studánka pod Jedlovou horou.

* * *

Se studánkami se pojí i celá řada lidových zvyků. Ke studánkám chodily mladé dívky, aby v čiré vodě spatřily svého budoucího manžela, nebo se při otevírání studánek přivítalo v krajině jaro. K léčivým vodám se činila procesí.

Pomyslným otevíráním alespoň jedné volarské studánky přivítejme tak jaro v šumavských kopcích!

Klára Singerová,
Muzeum Volary

Zdroje:

ŘANDOVÁ, Ivana/ FIBICH Ondřej:

Nebe studánek I., pověstné prameny Šumavy, Pošumaví a jihozápadních Čech, Nakladatelství Hrad Strakonice, 2009

PULKRÁBEK, Jaroslav: *Šumavská toulání krajinou Zlaté stezky, Nakladatelství REGIA s.r.o., 2018*

PULKRÁBEK, Jaroslav: *Šumavská toulání – Slzy Stožecké Madony, Nakladatelství REGIA s.r.o., 2020*

Otvírání studánek

31. května se slaví Den otvírání studánek, který má své kořeny v dávné historii. Jde o tradiční lidový jarní zvyk očistění pramenů po zimě a oslavu příchodu jara, který symbolicky vzýval moc vody, ale měl také zahánět zlé moci a nositele nemoci.

Otvírání studánek prováděly svobodné a čisté dívky (královničky a družice), kteté čistily okolí studánek, zpívaly a tančily, aby zajistily čistou vodu a dostatek vláhy. Součástí obřadu byla také říkadla, která dívky pronášely.

Dnes jde o obnovený zvyk, který připomíná úctu k vodě a přírodě.

ALEKSANDRA MRÓWKA ŁOBODZIŃSKA: ONE SZŁY DO MAJA, HISTORIA NAJDŁUŽSZEGO MARSZU ŚMIERCII WOJNY ŚWIATOWEJ

Výňatek z knihy polské autorky, pedagožky a kulturní organizátorky Aleksanry Mrówky Łobodzińskiej s názvem *Šly aż do května*. Příběh nejdelšího pochodu smrti druhé světové války.

Na následujících řádcích se pokusíme zprostředkovat úryvky z knihy o pochodu smrti týkající se bezprostředně města Volary. Jak sama autorka v knize uvádí, jedná se o amatérskou badatelskou činnost vycházející ze subjektivních vzpomínek přeživších. Některé místní výrazy proto nemusejí být přesné. Zároveň je nutno uvést, že text pro tento článek byl přeložen z anglického překladu knihy.

Dne 29. ledna 1945 byl evakuován tábor v Grünbergu, a tím se vězenkyně vydaly na nejdelší pochod smrti druhé světové války, který skončil až v okolí Volary.

3. května (ráno) – Volary Pochodová kolona

Pochod dorazil do města ráno. Dörr provádí další selekci vězeňkyň a bavuje se většiny žen. Z 350 žen není 175 schopno pokračovat v pochodu. Velitel se rozhodne je ponechat ve Volarech, kde je zavře do dvou továrních hal. K jejich hlídání ponechává několik německých strážných.

Následujícího dne má 150 židovských, polských a maďarských žen a 25 německých žen pokračovat směrem na Prachatice. Velitel plánuje je opustit na hranici mezi Protektorátem a Německem. Té noci umírají další tři ženy.

3. května (odpoledne) – Volary Příjezd tří skupin nemocných

Vězeňkyně, které vyžadují okamžitě lékařské ošetření (30–35 žen), jsou krátce po nástupu naloženy do nákladních vozů a odjíždějí spolu s několika příslušníky SS a jednou příslušnicí SS. Za městem zasáhne jedno z vozidel americká bomba. Strážná Ruth Schultzová, která byla v té době těhotná, umírá na místě. Jeden z příslušníků SS střílí po prchajících ženách a několik z nich zabije. Několika vězeňkyním se podaří

uprchnout směrem k Prachaticím. Většina z nich však není schopna samostatného pohybu.

Stráže naloží 20–25 žen do jediného pojízdného vozidla a odvezou je do Bierbrucku (dnešní Můstek). Zde jsou vězeňkyně uzamčeny ve špejcharu. Dvanáct z nich vnímá situaci jako příležitost k útěku, avšak po opuštění objektu narazí na stráž. Jeden z příslušníků SS je popraven z pomsty za smrt Schultzové (s největší pravděpodobností byl jejím partnerem a zároveň otcem nenarozeného dítěte).

3. května (noc) – Volary Továrna na nábytek

Stráže uzamknou 118 žen v největší hale ve městě a pod budovu umístí bombu. Ta však nevybuchne, pravděpodobně kvůli zaplavení dešťovou vodou během noci. Dörr nařídí svým mužům zůstat na stanovištích a vyčkat na transport z Prachatic, který hodlá přivést následující den. Jakmile velitel odejde, dva příslušníci SS uprchnou. Vyděšené ženy se neodvážejí otevřít dveře budovy až do rána, protože se obávají návratu Němců.

4. května (ráno)

Z Volar na Libínské Sedlo

Dörr odchází s malou skupinou vězeňkyň (147 židovských žen a 25 německých žen). Jsou krajně vyčerpané, přesto se snaží pokračovat v pochodu. Postupují pomalu, ale stráže se je ani neobtěžují zastřelit.

5. května (ráno) – Volary

Továrna na nábytek

Za úsvitu místní varují ženy, že se příslušníci SS pravděpodobně vrátí, aby je zastřelili, protože bomba nevybuchla. Přesto se žádná z žen ani nepokusí o útěk. Některé se pouze ukrývají uvnitř ventilačních trubek. Většina z nich je jednoduše příliš vyčerpaná, než aby se dokázala z haly doplazít ven.

5. května (ráno) – Bierbruck (Můstek) Stodola

Stráže vyženou 22 žen ze stodoly a přínutí je běžet směrem k lesu nebo na blízký kopec. Devatenáct z nich zastřelil za to, že úkol provedly nesprávně nebo příliš pomalu. Luba Dzilovski, Jadzia Goldblum a Anna Fogel jsou propuštěny. Po splnění

Židovský hřbitov v Zelené Hoře

Horní Vltavice

Volary

svých „povinností“ tři strážní dezertují ze svých postů. Z 23 žen zavřených ve stodole v Bierbrucku se pouze Lole Lehrer podaří skrýt před vojáky. Večer ji našel majitel statku. Poskytl jí úkryt a staral se o ni až do konce války. Pomohl jí také zotavit se tím, že zajistil pomoc místního lékaře.

„Jedním ze strážných, kteří po nás stříleli, byl Maďar – stejně jako naše přítelkyně Fanny [Anna Fogel – poznámka autorky]. Právě ona ho požádala, aby nás nechal žít. Řekl, že pokud jsme schopné chodit, jsme volné a můžeme odejít. Každé z nás dal kousek chleba a řekl nám, kam máme jít. Zároveň nás varoval, že Američané jsou velmi blízko a válka ještě neskončila.“¹⁾

6. května – Volary. Osvobození Továrna na nábytek

Ráno dorazí do města 5. divize americké pěchoty. V den osvobození umírá Suse

Kunz. Vojáci se okamžitě snaží zorganizovat nemocnici pro bývalé vězeňkyně a 118 žen (všechny, které byly nalezeny v továrně) je převezeno do třípatrové školní budovy. Po více než 497 mílích a více než 100 dnech pochodu jejich utrpení konečně končí.

„Bylo nádherné vidět někoho bojovat za naši svobodu. Navzdory všemu jsem věděla, že musím přiznat, že jsme Židovky. Neodpovídal. Zdálo se mi, že to trvá věčnost, a pak tón jeho hlasu prozradil jeho emoce. „Já také,“ řekl. Poté se zeptal se na tu nejpodivnější otázku: „Mohl bych vidět ostatní dámy?“ Neslyšely jsme, že by nás tak někdo oslovil, více než šest let. Když jsem ho zavedla do továrny, abych mu ukázala, že většina z nás není schopna chodit, otevřel mi dveře a nechal mě vstoupit první. Toto drobné gesto mi dalo uvěřit, že lidskost přece jen nezemřela. (...) Už více než padesát let mi otevírá dveře jako můj manžel. Stejně jako

tehdy otevřel dveře k novému životu a nadějně budoucnosti.“²⁾

„Vešli jsme do továrny. Byl to nepopsatelný pohled. Po podlaze ležely ženy rozptýlené na zbytcích slámy, u některých bylo zcela zjevné znamení smrti ve tváři. Něco, na co jsem nikdy nedokázal zapomenout, byl mimořádný okamžik, který se tam odehrál. Dívka, která mě provázela, učinila jakési široké gesto nad touto scénou zkázy a pronesla tato slova: „Ušlechtilý buď člověk, milosrdný a dobrý.“³⁾

Němečtí vojáci byli okamžitě přemístěni do nejvyššího patra nemocnice, aby se uvolnilo místo pro bývalé vězeňkyně. Ženy na tuto skutečnost vzpomínaly s hrdostí, protože Němci konečně museli uvolnit místo jim.⁴⁾

Podle amerických zpráv trpělo 111 žen těžkou podvýživou. Jejich tělesná hmotnost dosahovala maximálně 80 liber (cca 36 kg). Všechny trpěly nedostatkem vitamínů, byly

zavšivené, jejich nohy byly oteklé a omrzlé. Nejméně 40 % mělo úplavici.

„Na první pohled jsem byl v šoku. Nikdy bych nevěřil, že lidská bytost může být tak zdegenerovaná, vyhladovělá, vychrtlá a vůbec přežívat v takových podmínkách. (...) Když jsem vstoupil do nemocničního pokoje, byl jsem přesvědčen, že budu ošetřovat skupinu osob ve věku kolem padesáti či šedesáti let. Když jsem se jedné z pacientek zeptal na její věk, byl jsem ohromen, že mluvím se sedmnáctiletou dívkou. (...) Většinu z nich jsme museli nosit, protože nebyly schopny chodit samy. Podle mého názoru, kdyby alespoň 50 % těchto žen nebylo nalezeno a ošetřeno, zemřely by během následujících 24 hodin.“⁵⁾

Nemocnice fungovala nepřetržitě, o každou ženu pečovalo nejméně šest lékařů. Ošetrovatelský personál tvořili převážně dobrovolníci z okolních měst a pomocný personál vracející se z fronty. Většina pacientek měla problém udržet v sobě potravu a navzdory nejlepší možné lékařské péči jich 19⁶⁾ během následujících týdnů zemřelo.

Dne 20. května byla pořizena fotografie 52 přeživších a zdravotnického personálu. Díky dokumentům Jad Vašem bylo možné identifikovat 27 z nich.

Mnoho vězeňkyň zavražděných na území Čech bylo nalezeno díky výpovědím a svědectvím pamětníků. Jejich těla byla pohřbena na hřbitově ve Volarech. Hroby 95 z nich se zde nacházejí dodnes. Poslední pohřbenou byla sedmnáctiletá Dora Ebbe, která zemřela v listopadu 1945. Pochod zahájila v Grünbergu spolu se svými třemi sestrami.

Obyvatelé Volar se postarali o správný přepis jmen a slíbili, že o hroby bude pečováno. To se také dodnes děje. Zpočátku byly hroby označeny dřevěnými kříži, které byly později nahrazeny hliněnými soškami se jmény obětí (1956). V čele hřbitova stojí velký kříž s trnovou korunou a pamětní deskou. V roce 1974 zde byla umístěna socha od Wojciecha Parika, zobrazující ženské torzo. V roce 1989 byly hliněné náhrobky nahrazeny cínovými trojúhelníky se jmény obětí. Podařilo se identifikovat 85 z nich a další dvě v roce 2015: Mirl Waksman a Judytu Hochberger.

Většina přeživších opustila Volary v červenci 1945. Byly převezeny do táborů pro vysídlené osoby. Ty, které se chtěly vrátit na východní území, jež tehdy spadala pod sovětskou jurisdikci (Rumunsko, Maďarsko a Polsko), obdržely od Američanů doklady. Ty byly datovány 12. červencem 1945, byly vyhotoveny ve čtyřech jazycích a potvrzovaly status přeživší koncentračního tábora.

Všechny ženy, které chtěly odejít do americké okupační zóny, tam byly převezeny 16. července.

Klára Singerová
Muzeum Volary

Židovský pomník v Hartmanicích

Pomník v Zelené Hoře

- 1) Luba Dzilovski uvádí, že třetí zachráněnou dívkou byla její přítelkyně Lola, která stodolu neopustila, protože se někde uvnitř objektu ukryla. Podle předpokladů i svědectví Jadzii Goldblum se její jméno v souvislosti s touto událostí skutečně objevuje. Srov. Luba Dzilovski, *The Death March to Volary*, vlastní překlad, yadvashem.org [cit. 29. 6. 2021].
- 2) G. Weissmann-Klein, *Všechno za život*, s. 248.
- 3) Kurt Klein, „Jeden přeživší vzpomíná“

přepis. J. W. Goethe, *O božském*, překlad David Luke.

- 4) G. Weissmann-Klein, *Všechno za život*, s. 240–241.
- 5) Major Aaron S. Cahan, americký zdravotnický důstojník, byl pověřen dohledem nad ženami, organizací jejich transportu do nemocnice a jejich ošetřováním. Svědectví bylo zaznamenáno v květnu 1945 ve Volarech.
- 6) Podle deníku Fely Szeps byl přesný počet zemřelých do 8. května 26.

Hostinec U Lípy, neboli Gasthaus zur Linde, si mnozí z místních i ti, kdo byli ve Volarech na vojně, dobře pamatují. Byl zbořen při revitalizaci náměstí, která probíhala v sedmdesátých letech, a dnes na jeho místě stojí nová budova radnice.

Den otevřených lesů

5. ročník

AKCE SVOL A JEHO ČLENŮ PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

- ↑ Cca 30 pořadatelů napříč Českou republikou
- ↑ Od komorních procházek s vlastníky lesů po větší společenské akce
- ↑ Ukázky hospodaření v lese, technika, koně, naučné stezky, dílničky, lesní pedagogika aj.

23. května 2026

Pořádá:

Městské lesy Volary s.r.o.

Kdy a kam přijít:

1. V 10:00 sraz u rozcestníku „Bývalá obora“ na červené turistické trase z Volar na Bobík, příjezd autem je možný po lesní cestě (odbočka vlevo ze silnice č. 14136 Volary – Mlynářovice)
GPS místa srazu: **48.9410717N, 13.8694125E**
2. 8:00 – 14:00 – areál ML Volary s.r.o., V Kasárnách 645, Volary 384 51
GPS místa konání akce: **48.9114717N, 13.8863475E**

Program:

- 8:00 – 14:00 prohlídka areálu a lesní techniky, seznámení dětí s okolní přírodou, plnění úkolů a střílba
- 10:00 – 11:00 komentovaná vycházka s lesníkem po lesním porostu, ukázka těžby a přiblížení dřeva
- 13:00 – vyprávění o včelách, výroba mezistěn a vytáčení medu
- Občerstvení po celou dobu akce

Záštitu nad akcí převzal ministr zemědělství Martin Šebestýán.

Ministerstvo
zemědělství

Více informací o akci najdete
na www.denotevrenychlesu.cz

